

MARTTI LUTHER

Uuden Testamentin sanoma on ammennettu Vanhasta Testamentista

Ensiksikin on pidettävä mielessä, että kaiken sen minkä apostolit ovat opettaneet ja kirjoittaneet, he ovat ammentaneet Vanhasta Testamentista. Siinä nimittäin on ennalta tiedoksi annettu kaikki se mikä Kristuksessa tulevaisena aikana oli tapahtuva ja mitä hänestä oli saarnattava, niin kuin pyhä Paavali Roomalaiskirjeen 1. luvussa (Room. 1:2) sanoo Jumalan edeltäpäin profeettojensa kautta pyhissä kirjoituksissa luvanneen evankeliumin Pojastaan, Kristuksesta.

Sen tähden nämä kaikki perustavakin julistuksensa Vanhaan Testamenttiin, jossa se edeltäpäin on ilmaistu. Niinhän näimme epistolasta, kuinka apostoli Vanhan Testamentin lausumilla todistaa Kristuksen jumaluuden; sillä Uusi Testamentti on oikeastaan vain Vanhan Testamentin julkitulemistä samaan tapaan kuin jos jollakulla ensin olisi kädessään suljettu kirje, jonka sitten avaa. Vanha Testamenttikin on kuin Kristuksen testamenttiasiakirja, jonka hän kuoltuansa on evankeliumin kautta avannut luettavaksi ja kaikkialla kuulutettavaksi.

Tämä on kuvattu Ilmestyskirjan 5. luvussa, siinä kun Jumalan Karitsa yksin kykenee aukaisemaan seitsemän sinetein lukitun kirjan, jota kukaan muu taivaassa, maan päällä tai maan alla ei kyennyt aukaisemaan.

Meidän täytyy siis, että tämä evankeliumi kävisi selvemmäksi ja ymmärrettävämmäksi, mennä taaksepäin, Vanhaan Testamenttiin, siihen kohtaan johon tämä evankeliumi perustuu. Se kohta on Mooseksen 1. Kirjan ensimmäinen luku, hänen Kirjansa alku. Siinä luemme m. m.: »Alussa loi Jumala taivaan ja maan. Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä. Ja Jumala sanoi: 'Tulkoon valkeus!'. Ja valkeus tuli». Ja sitten Mooses edelleen kertoo, kuinka kaikki luodut valmistettiin, esimerkiksi valot, nimittäin Jumalan puheella eli sanalla; Jumala esimerkiksi sanoi: »Tulkoon taivaanvahvuus», Jumala sanoi: »Tulkoot aurinko, kuu, tähdet—.»

(Kirkkopostilla I, 316s. Joulusaar-nasta Joh. 1:n johdosta)

Miten löydän oikean joulun

Onko oikea joulu joutunut hukkaan? Niin moni saattaa tuntea kaiken ulkonaisen touhun ja menon keskellä tai koskettavien menetysten, vaikeiden sairauksien ja ikävien asioiden keskellä.

Sen vuoksi meidän on turvallista ja helpottavaa keskittyä siihen jouluun, minkä Pyhä Raamattu tuo etemme ennustusten ja Jeesuksen syntymän tapahtumiin liittyneiden uskovien yhtäpitävissä todistuksissa.

Kaikissa näissä on kysymys Jumalan ilmoituksesta joko Vanhan Testamentin lupauksissa, itämaan tietäjien tähtinäyissä, paimenten kuulemassa enkelin ytimekkäässä saarnassa tai Marian, Joosefin, Sakariaan, Elisabetin ja Simeonin ainutlaatuisissa joulukokemuksissa.

Tietäjät löytävät Jeesuksen synnyinpaikan Raamatun perusteella. Joosef uskoo unessa saamansa Jumalan sanan kihlatustaan. Paimenet rientävät saamansa sanan mukaan seimen luo. Maria kätkee kaikki paimenten sanat sydämeensä ja tutkistelee niitä. Simeon katsoi turvallisesti lähtönsä päivään ja sanoi: "Nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään sanasi mukaan." (Luuk. 2:29. Elisabet todisti: "Autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle [Marialle] on tullut Herralta." (Luuk. 2:45) Sakarias sanoi: "Niin kuin hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhään profeettainsa suun kautta" (Luuk. 1:70).

Näyt olivat ainutkertaisia ja kokemukset henkilökohtaisia, mutta ne ovat kerrotut Pyhässä Raamatussa meitä kaikkia varten. Raamatun sana on nyt se tähti, joka johdattaa meidät Jeesuksen luo ja taivaan autuuteen. Se on se tähti, jonka sanoma Jeesuksesta antaa meille todellisen joulun ja ilon syntiemme anteeksisaamisessa.

Joulu on Sanan ihmiseksi tulon suuri muistojuhla. Olkoot jouluun liittyvät kuusi, lahjat, kynttilät, ruoat ja kaikki muu mieltä lämmittävä kertomassa meille Jumalan sanan mukaisesti Jumalan lahjasta, rakkautesta, lämmöstä ja iankaikkisen elämän leivästä. Tuokoon iankaikkinen evankeliumi meille sydämeen Jumalan rauhan ja autuuden ilon.

Markku Särelä

Ensimmäinen evankeliumi on lupaus pelastuksesta langenneille

Jumalan suuresta ihmisrakkaudesta kertoo se, että heti lankeemuksen jälkeen, hän lupasi langenneille esivanhemmillemme Pelastajan. Aadam ja Eeva olivat syöneet hyvän ja pahan tiedon puun hedelmää. He olivat rikkoneet Jumalan selvää käskyä vastaan ja ansainneet eron hänen yhteydestään. Silti Jumala lausui lohduttavat lupauksen sanat: ”Minä panen vihollisuuden sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen Siemenensä välille. Hän on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä häntä kantapäähän.” (1 Moos. 3:15). Ensimmäinen lupaus pitää sisällään kaiken sen kumoamisen, mitä paholainen oli juuri saanut aikaan viettelemällä Aadamin syntiin. Siihen sisältyy kiusaajan vallan murskaaminen Messiaan kuolemalla ja iankaikkisen elämän toivo Jumalan yhteydessä. Nämä siunaukset pystyisi hankkimaan vain lihaan tullut Jumala.

Aadam ja Eeva ymmärsivät tämän lupauksen aivan oikein. He eivät tulkinneet sitä niin, että Jumala olisi sanonut, että ihmiset yleensä pyrkisivät tappamaan käärmeitä ja käärmeet voisivat purra heitä. Esivanhempamme käsittivät lupauksen liittyvän tiettyyn henkilöön, joka syntyiisi heidän sukuunsa ja murskaisi käärmeen suulla puhuneen paholaisen vallan. He myös pitivät tätä henkilöä Jumalana. Tästä kertovat Eevan sanat, jotka hän lausui, kun synnytti ensimmäisen poikansa: ”Minä olen saanut miehen, Herran.” (1 Moos. 4:1). Eeva ymmärsi oikein sen, että Jumala itse tulisi ihmiseksi, mutta hän erehtyi siinä, että Herra olisi syntynyt jo hänelle.

Jumala antoi heille myös konkreettisen kuvan siitä, miten Messias peittäisi synnin tuoman häpeän. Kun Aadam oli syönyt kielletyn puun hedelmää ja oli Jumalaa piilossa, hän perusteli piiloutumistaan sillä, että hän häpesi alastomuuttaan: ”Minä kuulin sinun askeleesi paratiisissa ja pelkäsin, sillä minä olen alasti, ja sen tähden minä menin piiloon.” (1 Moos. 3:10). Alastomuutta käytetään muutenkin Raamatussa kuvana synnin häpeästä (Jes. 47:3). Siksi se, että Jumala valmisti Aadamille ja Eevalle nahkasta vaatteet, on suuri esikuva. Hän oletettavasti uhrasi eläimen, jotta Aadamin ja Eevan häpeä peittyisi. Näin uhri peitti synnin tuoman häpeän ulkoisesti. Nahkavaatteet kertoivat heille, miten synnit saataisiin anteeksi: Messiaan uhri peittäisi kaiken pahan, mikä lankeemuksesta seurasi ihmiskunnalle.

Sama lupaus on kirjoitettu meitäkin varten. Se muistuttaa siitä, miten suuri halu Jumalalla on pelastaa syntiin langennut ihmiskunta. Hän ei aikailuttanut armolupauksen julistamisen kanssa, vaan lausui sen saman tien. Niin sinäkin saat luottaa siihen, että hän haluaa pelastaa sinut. Saat olla varma siitä, että Messiaan uhri peittää kaiken synnin syyllisyyden ja häpeän sinunkin kohdallasi.

Mika Bergman

Aabrahamin vanhurskauttava usko

”Mutta nyt lausuttiin lupaukset Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: ’Ja siemenille’, ikään kuin monesta, vaan ikään kuin yhdestä: ’Ja sinun siemenellesi’, joka on Kristus.” (Gal. 3:16)

Tuntemme varmasti kaikki Raamatun kertomuksen siitä, kuinka Jumala lupasi Aabrahamille jälkeläisen, vaikka hänen vaimonsa Saara oli jo niin vanha, ettei hänelle ollut enää biologisesta näkökulmasta katsottuna mahdollista saada lasta. Jumala lupasi Aabrahamille ja hänen jälkeläisilleen useita asioita, mutta tärkein näistä lupauksista oli tämä: ”Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä, sen tähden että olit minun äänelleni kuuliainen.” (1. Moos. 22:18)

Alussa oleva kohta Galatalaiskirjeestä selittää tätä lupasta, jonka Jumala antoi Aabrahamille. Tämä Aabrahamin siemen, jossa kaikki kansakunnat tulevat siunatuiksi, on Jeesus Kristus. Tämä ei kuitenkaan ole ensimmäinen kerta, kun Raamatussa annetaan lupaus tästä siemenestä. Jo Raamatun alkulehdillä, ensimmäisen Mooseksen kirjan kolmannessa luvussa, sanotaan: ”Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; hän on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä häntä kantapäähän.” (1. Moos. 3:15) Tässä

on ensimmäinen kerta, kun Jumala lupaa ihmiskunnalle Vapahtajan, joka on murskaava paholaisen ja hänen tekonsa.

Niin Jumala antoi nyt Aabrahamille lupauksen, että hänen jälkeläisensä tulisi olemaan tämä luvattu vaimon siemen, ja että kaikki kansat tulisivat siunatuiksi tämän siemenen kautta. Ja Raamattu kertoo meille, että ”Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.” (Room. 4:3) Miten Aabraham siis vanhurskautettiin? Siten, että hän uskoi Jeesukseen, joka tulisi pelastamaan ihmiset heidän synneistään. Jeesus sanoo Johanneksen evankeliumissa: ”Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi.” (Joh. 8:56)

Aabraham pelastui samalla uskolla kuin mekin. ”Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia. Ja koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman: ’Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi.’ Niin muodoin ne, jotka perustautuvat uskoon, siunataan usko van Aabrahamin kanssa. – – Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.” (Gal. 3:7–9, 29) Kaikki, jotka uskovat Jeesukseen syntiensä Vapahtajana, ovat Aabrahamin todellisia lapsia. Ainoa ero meidän ja

Abrahamin uskon välillä on se, että Abraham uskoi Messiaaseen joka oli tuleva, me uskomme Messiaaseen, joka on jo tullut.

Lupaus, johon uskomme, on kuitenkin sama. Meille on luvattu Jeesuksessa syntien anteeksiantamus ja iankaikkinen elämä taivaassa. Yhdessä Abrahamin kanssa me odotamme taivaallisen Jerusalemin näkyvää ilmesytymistä aikojen lopulla. ”Uskon kautta hän eli muukalaisena lupauksen maassa niin kuin vieraassa maassa, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä; sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala.” (Hepr. 11:9–10)

Mekin elämme muukalaisina täällä maan päällä odottaen meidän todellista isänmaatamme, todellista lupauksen maata, taivasta. Jo nyt me näemme uskon silmin Herran päivän ja iloitsimme siitä, sillä Kristuksen veren tähden meidän ei tarvitse sitä päivää pelätä. Kerran me saamme yhdessä Abrahamin kanssa katsella sitä Jeesuksen ikuista päivää, joka ei koskaan loppu ja jonka aurinkona ja valona on itse Jeesus Kristus. Silloin usko muuttuu näkemiseksi ja me saamme nähdä Jeesuksen omilla silmillämme. Silloin me saamme ikuisesti iloita Jeesuksesta ja siitä, mitä hän on meidän puolestamme tehnyt.

Dani Puolimatka

Tähti Jaakobista

4 Moos. 24:17 – Matt. 2:2

Joulun ajan mielenkiintoisiin asioihin liittyy tähti, joka johdatti itämaan tietäjät Jeesuksen luokse. Jumalan sanan opetus tähdestä liittyy ennustuksiin. Se osoittaa, kuinka Jumala haluaa ilmoittaa evankeliumin kaikille kansoille ja teroittaa kirjoitetun Jumalan sanan merkitystä.

Mikä tähti oli?

Itämaan tietäjät tiesivät odottaa juutalaisten kuningasta. Tämä tieto heillä oli todennäköisimmin siitä syystä, että Juudan pakkosiirtolaisuuden aikana 500-luvulla eKr. Jumalan sana oli levinnyt myös heidän seuduilleen. He olivat lukeneet myös Jumalan lupauksen: ”Minä näen hänet, en kuitenkaan nyt, minä katselen häntä, en kuitenkaan läheltä. Tähti nousee Jaakobista, ja valtikka kohoaa Israelista.” (4 Moos. 24:17)

Tämän ennustuksen perusteella tietäjät tähtiä tutkiessaan huomasivat erityisen tähden. Siitä he tekivät sen johtopäätöksen, että luvattu juutalaisten kuningas on syntynyt (Matt. 2:2).

Siitä, mikä tähti oli, on esitetty lukuisia erilaisia käsityksiä. Monet

ovat ajatelleet, että kyseessä olisi planeettojen kohtaamiseen liittyvä tähti-taivaan ilmiö, komeetta tai supernova. Varmuutta tällaisesta ei kuitenkaan ole.

Tähteen liittyy yksityiskohta, jonka nojalla on perusteltua ajatella, että kyseessä ei ollut mikään säännönmukainen tähti-taivaan ilmiö, vaan Jumalan erityinen merkki tietäjille. Tähti johdatti tietäjät tarkoin oikealle paikalle: ”Tähti, jonka he olivat itäisillä mailla nähneet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen. Nähdessään tähden he ihastuivat ylen suuresti.” (Matt. 2:9,10)

Sana johdatti perille

Suurempi asia kuin tähden tarkka luonne on se, että tietäjät tulivat Jeesuksen luokse perimmältään Jumalan sanan ohjaamina. Se, että he yleensä tiesivät syntyvästä kuninkaasta, perustui Raamatun ilmoitukseen. Tullessaan juutalaisten kuningasta kumartamaan he ymmärrettävästi ensiksi tulivat Jerusalemiin, pääkaupunkiin.

Jerusalemissa he esittivät kysymyksen: ”Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas?” (Matt. 2:2)

Tähän kysymykseensä he saivat Raamatun vastauksen. Hänen syntymäpaikkansa on Beetlehem. Tämän perusteella tietäjät jatkoivat matkaansa Beetlehemiin. Tähti siis johdatti heidät tarkoin sinne, missä Jeesus oli.

Tietäjät tulivat Jeesuksen luokse jonkin aikaa hänen syntymänsä jälkeen. Tämän ajan pituudesta emme kuitenkaan tarkoin tiedä. Kun tietäjät tulivat, Maria oli Jeesuksen kanssa huoneessa tai talossa (Matt. 2:11), siis ilmeisesti eri paikassa kuin missä Jeesus oli syntynyt. Ajallista eroa Jeesuksen syntymään vahvistaa myös se, että Joosefia ei tässä mainita, päinvastoin

kuin paimenten tullessa seimen äärelle (Luuk. 2:16). [Ennen tietäjien tuloa Jeesus oli ympärileikattu 8 päivän ikäisenä ja hänen edestään oli uhrattu lain vaatima uhri, kun 33 päivän kuluttua Maria ja Joosef asettivat Jeesuksen Herran eteen.]

Kertomuksen yksi tärkeä opetus on Jumalan sanan tärkeys ja luotettavuus. Sana oli tietäjien uskon ja heidän tekemänsä matkan perustus. Sana oli myös oikea, vaikka Jerusalemissa heille saana opettivat sellaiset, jotka itse eivät uskoneet Kristukseen. Näin Jumalan sana ja lupaus on oikea ulkonaisista asioista ja ihmisistä riippumatta.

KN

Tähti oli tietäjille annettu näky

Voimme pitää varmana, että kysymyksessä ei ollut tavallinen tähti taivaalla. Raamattu mainitsee ainoastaan tietäjien sen nähneen ja seuranneen sitä kaukaa kotikonnuiltaan asti. Patriarkka Jaakob näki tähden nousevan Israelista. Se oli profeetallinen näky, jossa Jaakob sai katsoa tulevaisuuteen. Profeettoja sanottiinkin "näkijöiksi", koska Jumala ilmoitti heille tulevia asioita. He näkivät tapahtuneina tai tapahtuvina asioita, jotka tulivat tapahtumaan vasta tulevaisuudessa.

Tietäjät taas puhuivat "hänen tähdestään", siis Messiaan tähdestä. Se oli heille ja vain heille annettu näky, joka johdatti heidät Jeesus-lapsen luo. Jotenkin samaan tapaan kuin Jumala ilmestyi Moosekselle palavassa pensaassa, hän ilmestyi tietäjille tähtenä. Muuallakin Raamattu puhuu Jeesuksesta tähtenä. Hän on "vanhurskauden aurinko" (Mal. 4:2) ja "irkas kointähti" (Ilm. 22:16). Nyt Raamatun sana on meille "sinun sanasi" ja "minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni" (Ps. 119:105). Se johdattaa meidät Jeesuksen luo.

- MS

Joosef – Jeesuksen esikuva

Vanha Testamentti on täynnä esikuvia Jeesuksesta. Eräs heistä on Joosef, yksi Israelin kahdestatoista patriarkasta. Joosefin ja Jeesuksen elämässä on monia samankaltaisuuksia. Kertomus Joosefista muistuttaa monista asioista, jotka olivat osa Jumalan pelastussuunnitelmaa Jeesuksessa.

Joosef oli isänsä Jaakobin rakas poika, jota tämä kohteli erityisen suosiollisesti. Samoin Kristus oli Isän rakas Poika, johon tämä oli mielistynyt. (Matt. 4:17) Sekä Joosef että Jeesus joutuivat kestäämään veljiensä vihaa. ”Sinäkö olisit meidän kuninkaamme?” ajattelivat sekä Joosefin veljet hänestä että juutalaiset Jeesuksesta. Joosefin veljet heittivät hänet kaivon ja myivät midianilaisille, Jeesuksen apostoli petti hänet ja juutalaiset huusivat hänet ristille. Hänen kuolemaansa olemme syyllisiä myös me kaikki ihmiskuntaan kuuluvat, joiden veljeksi Jeesus tuli omaksuessaan ihmisyyden: meidän syntiemme tähden hänen täytyi kärsiä ja kuolla.

Sekä Joosef että Jeesus joutuivat kärsimään ja alentumaan. Joosef joutui palvelemaan orjana, Kristus ”otti orjan muodon” tullessaan ihmiseksi alennuksen tilaan. Kumpikin tuli aiemmas-
ta asemastaan huonompaan ja alhaisempaan. Kumpikin joutui kestäämään ahdistuksia ja vaivoja. Sekä Joosef että Kristus kohtasivat kiusauksia, mutta voittivat ne. Joosef kohtasi Potifarín vaimon viettelyn, Jeesus perkeleen houkutukset. Molemmat myös joutuivat vangituiksi väärin perustein.

Mutta niin kuin Joosef nousi alennustilansa kautta korkeaan asemaan Egyptissä ja pelasti sen nälänhädältä, niin myös Kristus toi maailmalle pelastuksen alennuksensa ja korotuksensa kautta. Joosef hankki Egyptin varastoihin niin suuren määrän viljaa, että ”se ei ollut enää mitattavissa” (1 Moos. 41:49) ja ruokki sillä egyptiläisiä ja ulkomaalaisia nälkävuosina. Kristus hankki lain täyttämislään ja kärsimyksellään niin suuren vanhurskauden aarteen, että se riittää koko maailman kaikille syntisille ja kutsuu jokaista uskolla sen omistamaan. Kärsimyksensä jälkeen Joosef nousi vankilastaan farakon ensimmäiseksi mieheksi. Maailman syntien puolesta kuoltuaan Kristus nousi kuolleista Isän oikealle puolelle.

Kuten aina, täyttymys on tässäkin paljon enemmän kuin esikuva: Joosef kärsi Jumalan suunnitelman mukaan, että hän pelastaisi joukon ihmisiä kuolemasta, mutta Jeesus kärsi tuodakseen koko ihmiskunnalle pelastuksen iankaikkisesta kuolemasta. Kun juhlimme jouluna Kristuksen tulemistä maailmaan alennuksen tilassaan ja hänen sen kautta saavuttamaansa suurenmoista voittoa, Joosef on kuva, joka suuntaa ajatuksemme itseään suurempaan. Esikuvien ja merkkien kautta Jumala avaa meille armonsa salaisuutta ja painaa sen mieliin monin eri tavoin. Joulu on esikuvien täyttymisen juhla. Iloitsemme siitä, että myös Joosefin esikuva, alennetun ja korotetun pelastajan, on toteutunut Jeesuksessa!

Vesa Hautala

Viisaus

Sananlaskujen kirjan 8. luvussa

Sananlaskujen kirjan 8. luku puhuu persoonallisesta Viisaudesta. Se liittyy läheisesti samaan yhteyteen, kun Raamattu käyttää Jumalan Pojasta nimeä Sana. Jumalan Viisaus "kutsuu" ja "antaa äänensä kaikua". Siinäkin on kysymys Sanasta, mutta samalla se painottaa Sanan terveellistä sisältöä, viisautta. "Kuulkaa, sillä jalosti minä puhun, ja avaan huuleni puhumaan, mikä oikein on; sillä totuutta minun suuni haastaa, ja jumalattomuus on minun huulilleni kauhistus. Vanhurskaat ovat minun suuni sanat kaikki, ei ole niissä mitään petollista, ei vääriä." (Sananl. 8:6–8)

Jae 22 Kirkkoraamatussa on herättänyt hämmästyksiä. Siinä on näet käännösvirhe. Vuoden 1938 Kirkkoraamattu kääntää: "Herra loi minut töittäensä esikoiseksi, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua." Yhtä virheellinen ja samalla selittelevä on

vuoden 1992 Kirkkoraamatun ilmaus: "Minut Herra loi ennen kaikkea muuta, luomisensa esikoisena, ennen taivasta ja maata." Sen sijaan Biblia vuodelta 1776 esitti asian oikein: "Minä olen ollut Herran oma hänen teidensä alussa: ennen kuin mitään tehty oli, olin minä." Kysymys ei ole luomisesta eikä Herran töistä, vaan omaksi saamisesta ja Herran tiestä.

Kun Eeva oli synnyttänyt Kainin, hän sanoi: "Minä olen saanut miehen, Herran." Snl. 8:22 käyttää samaa sanaa kånäh.. Sen merkitys kaikkialla Raamatussa on 'saada omakseen', 'hankkia omakseen', 'omistaa'. Verbi itsessään ei kerro tapaa, jolla joku saa jotakin omakseen. Se voi tapahtua synnyttämällä, ostamalla, ja Jumala on hankkinut maailman omakseen luomalla. Persoonallinen Viisaus tuli Jumalan omaksi siten, että Poika syntyi Isästä iankaikkisuudessa eli siinä ikuisessa

nykyisyydessä, mikä Jumalalla on tämän luodun maailman ja ajan ulkopuolella. Athanasioksen tunnustuksessa kristillinen kirkko tunnustaa: "Poika on ainoastaan Isästä, ei tehty eikä luotu, vaan syntynyt." (Kristinoppi s. 294) Poika on Jumalan tien esikoinen, koska hän on aina ollut ja koska hänen kauttaan on kaikki luotu. Ennen häntä, ikuista Jumalaa, ei ole voinut olla mitään, eikä Jumala voi olla tehty eikä luotu.

Sananl. 22 kuvaa monin sanoin, kuinka Viisaus oli olemassa, kun Jumala loi taivaat ja maan ja kaiken, mitä niissä on. Hän lausuu: "Iankaikkisuudesta minut on asetettu olemaan." (jae 23) Kun Jumala loi maailman. Viisaus oli arkkitehtina mukana (jae 30, KR -38 väärin: "hoidokkina"!). Jo silloin hän "leikitsi maanpiirin päällä" (jae 31). Minkä filologit (esim. Wilhelm Gesenius) ovat kääntäneet maanpii-

riksi, sen KR -92 kääntää "kiekoksi" ja tuo käännökseensä harhaavan maailmankuvan.

Viisaus julistaa: "Siis te, lapset, kuulkaa minua; autuaat ne, jotka noudattavat minun tietäni! (jae 32). Alkutekstissä on todella yksikkö: 'tie'. On vain yksi autuuden tie, yksi Jumalan sanan oppi, ei monenlaisia, keskenään erilaisia oppeja tai eri teitä. Viisaus kehottaa lopuksi vakavasti meitä ottamaan vastaan hänen opetuksensa: "Sillä joka minut löytää, löytää elämän ja saa Herran mielisuosion. Mutta joka menee minusta harhaan, saa vahingon sielullensa; kaikki, jotka minua vihaavat, rakastavat kuolemaa." (jakeet 35–36)

Tämä Viisaus on tullut ihmiseksi, ja me muistamme iloiten jouluna sitä tapahtumaa.

Markku Särelä

Profeetta Jesaja näki Jeesuksen syntymään liittyviä tapahtumia

Profeetta Jesaja on otsikoinut kirjansa: "Jesajan, Aamoksen pojan, näky". Tällä hän haluaa tuoda esiin erityisesti sen, että se, mitä hän kirjoittaa, ei ole hänen omaa kuvitteluaan, vaan hän kertoo sen, mitä Jumala on hänelle näyttänyt. Se on silminnäkijän kertomus. Sen pääjuoni on Messias-lupauksen toteutuminen ja siihen liittyvänä Juudan varjeltuminen Messiaan aikaan asti ajan melskeissä, myös Baabelin vankeudessa.

Se, mitä Jesaja näki, näytettiin vain hänelle. Meillä muilla on kuitenkin hänen näkynsä eli hänen sanansa ja kirjansa. Se ei ole inhimillinen tuote, vaan profeetan sana, siis Jumalan meille uskottavaksi antama sana. Niinpä Jesaja sanoo Aahaalle, silloiselle Juudan kuninkaalle: "Ellette usko, niin ette kestä" (Jes. 7:9). Sota tai karkotus ei voi estää Messias-lupauksen toteutumista. Sen Jesaja näki etukäteen, ja siitä hänellä oli Jumalan sana.

Jesaja näki Jumalan lupauksen toteutuvan Messiaan syntymässä. Jesaja kirjoittaa: "Sen tähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja

antaa hänelle nimen Immanuel" (Jes. 7:14). Se on merkki, siis erityinen, hämmästyttävä ihme. Jos nainen tulee raskaaksi, se ei olisi merkki, vaikka sekin on suuri asia. Mutta neitsyen raskaus on merkki, vieläpä se, että hän synnyttää pojan. Sellaista ei ole koskaan muulloin tapahtunut. Sitä ei voi ihmisjärjellä selittää. Vain Jumalan kaikkivaltius tekee sen ymmärrettäväksi, hänen, "jolle mikään ei ole mahdotonta" (Luuk. 1:37). Vain usko voi ottaa sen vastaan.

On kuin Jesaja olisi Beethleheimin seimen äärellä paimenten tavoin katsomassa Jeesus-lastaa, kun hän sanoo: "Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas" (Jes. 9:5) Tämä ei ole tavanomainen ennustus, vaan luvatus asian näkeminen toteutuneena vuosisatoja ennen kyseistä tapahtumaa. Sen vuoksi siinä verbit ovat perfektissä: "on syntynyt", "on annettu".

Jesaja käyttää useita eri nimiä Messiaasta. Niillä on oma merkityksensä.

Immanuel kirjoitetaan hepreassa kahtena eri sanana: Immanu El, suomeksi "Meidän kanssamme Jumala". Se korostaa sitä, että täällä maailmassa meidän kanssamme, meidän joukossamme, yhtenä meistä on Jumala. Tämä annetaan lohdutukseksi kaikkien uhkien edessä. Hän toteuttaa sanansa. Häntä ei kukaan voi kukistaa eikä voittaa.

Jeesus-lapsen nimenä on: "Ihmeellinen neuvonantaja, Väkevä Jumala, Iankaikkinen isä, Rauhanruhtinas. Hän on ihmeellinen sekä persoonansa, työnsä että aikaansaannoksensa tähden. Hän on ihmislapsi, joka on syntynyt, mutta Jumalan Poika, joka on meille annettu. Hän kuuluu ihmisenä luotuihin, mutta Jumalana hän on Luoja, iankaikkinen Isä. Gideonin tavoin hän saavuttaa sankarillisen voiton. "Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän olkainsa vitsan ja heidän käskijänsä sauvan sinä särjet niin kuin Midianin päivänä; ja kaikki taistelun pauhussa tallatut sotakengät ja verellä tahratut vaipat poltetaan ja tulella kulutetaan" (Jes. 9:3–4). Hän kukistaa vihollisemme ja "on meidän rauhamme" (Ef.

2:14), sillä hän on rauhanruhtinas. Hänen voittoonsa perustuu omantunnon rauha Jumalan edessä syntien anteeksisaamisessa. Siihen perustuu myös Kristuksen Kirkon ykseys ja sisäinen rauha juutalaiskristittyjen ja pakanakristittyjen välillä.

Kirjansa jälkipuoliskossa Jesaja palaa ajassa taaksepäin Messiaan syntymään liittyvistä asioista pakko-siirtolaisuuden eli karkotuksen aikaan. Aivan erityisesti hän suuntaa sanansa niissä ahdistavissa oloissa eläville ja lohduttaa heitä uusilla näyillä. Hän näkee Herran kärsivän palvelijan eli Kristuksen ristin kärsimyksissä, mutta myös ylösnousseena ja korotettuna. Hän näkee Kristuksen Kirkon voittokulun ajassa, erityisesti pakanoiden keskuudessa, mutta hän näkee myös Kirkon lopullisen määränpään, "uudet taivaat ja uuden maan, joissa vanhurskaus asuu" (Jes. 65:17; 66:22).

Jesajan näky tahtoo kiinnittää sydämemme Jumalan sanaan ja Herraan Kristukseen sekä viedä meidät uskossa häneen sinne, missä kaikki on uutta.

Markku Särelä

Profeetta Miika ennusti Messiaan syntymäpaikan– todiste Raamatun paikkansapitävyydestä

”Mutta sinä, Beetlehem Efrata, joka olet vähäinen olemaan Juudan sukujen joukossa, sinusta minulle tulee se, joka on oleva hallitsija Israelissa, jonka alkuperä on muinaisuudesta, iankaikkisista ajoista.” (Miika 5:2)

Noin 700 vuotta ennen Jeesuksen syntymää profeetta Miika ennusti, missä tuleva Messias tulisi syntymään. Juutalaisille oli selvää, että tämä kohta puhuu nimenomaan Messiaan syntymästä. Tämä käy ilmi useastakin eri kohdasta Uudessa testamentissa.

Matteuksen evankeliumissa ylipapit ja kirjanoppineet osaavat kertoa Herodekselle, että Messias tulisi syntymään Beetlehemissä. (Matt. 2:4–6) Johanneksen evankeliumista käy ilmi, että tavallinen kansakin tietää, että Messias oli syntyvä Beetlehemissä: ”Niin muutamat kansasta, kuultuaan nämä sanat, sanoivat: ’Tämä on totisesti se profeetta.’ Toiset sanoivat: ’Tämä on Kristus.’ Mutta toiset sanoivat: ’Ei suinkaan Kristus tule Galileasta? Eikö Raamattu sano, että Kristus on oleva Daavidin jälkeläisiä ja tuleva pienestä Beetlehemin kaupungista, jossa Daavid oli?’” (Joh. 7:40–42)

On siis selvää, että 700 vuotta ennen Jeesusta Miika oli ennustanut, missä Messias tulisi syntymään, ja tämä ennustus kävi toteen, niin kuin hyvin tiedämme. Tämä on yksi niistä lukemattomista todisteista, jotka osoittavat, että Raamattu on totta. Meidän uskomme Raamatun luotettavuuteen ei tosin sinänsä perustu tällaisiin todisteisiin, vaan Jumalan sana itse synnyttää meissä uskon Raamatun luotettavuuteen.

Mutta tämänkaltaiset todistukset vahvistavat uskoamme. Kun uskomme joskus horjuu, voimme palauttaa mieleemme tällaisia todisteita, jotka osoittavat meille, että Raamattu pitää paikkansa. Jumalan sana on täysin luotettava ja tosi, siinä ei ole mitään virheitä eikä erehdyksiä. Pyhä Henki on Totuuden Henki, joka puhuu aina totta eikä koskaan valehtele.

”Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan. Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahduttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät. Herran pelko on puhdas, se pysyy iäti. Herran oikeudet ovat todet, kaikki tyynni vanhurskaat. Ne ovat kalliimmat kultaa, puhtaan kullan paljoutta, makeimmat hunajaa ja mehiläisen mettä.” (Ps. 19:8–11)

Myös Raamatun lupaukset syntien anteeksiantamuksesta ovat luotettavat ja todet. Saamme ilman mitään epävarmuutta luottaa siihen, että Jeesus on sovittanut syntimme ja antaa meille kaikki syntimme anteeksi. ”Varma on se sana ja kaikin puolin vastaanottamisen arvoinen, että Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin.” (1. Tim. 1:15)

Dani Puolimatka

"Herra, meidän vanhurskaudemme"

– Jeremian ennustus (Jer. 23:5-6)

Vanhan Liiton aikana Israelin kansalla oli vain harvoin uskollisia paimenia. Heidän sijaansa oli väärää profeettoja ja uskottomia kuninkaita. Lampaat oli hylätty eikä heillä ollut, kuka olisi pitänyt heistä huolta: ”Voi paimenia, jotka hukuttavat ja hajottavat minun laitumeni lampaat, sanoo Herra. Sen tähden näin sanoo Herra, Israelin Jumala, paimenista, jotka kaitsevat minun kansaani: Te olette hajottaneet minun lampaani ja karkottaneet ne pois ettekä ole pitäneet niistä huolta.” (Jer. 23:1).

Jumala lupaa kuitenkin paremmat tulevaisuuden näkymät ja lausuu ihmeelliset sanat: ”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä herätän Daavidille vanhurskaan vesan; hän on hallitseva kuninkaana ja menestyvä, ja hän on tekevä oikeuden ja vanhurskauden maassa.” (Jer. 23:5). Jumala kokoaisi kansansa kaikista kansoista. Tämän hengellisen valtakunnan perustana olisi uskollinen kuningas, joka toteuttaisi oikeuden maassa. Hän ei olisi kuin ne uskottomat kuninkaats, joiden olisi pitänyt tallata maahan Baalin alttarit ja aserakarsikot, mutta jotka antoivat niiden rehoittaa. Tämä kuningas tekisi vanhurskauden. Kyse ei kuitenkaan ollut kulttipaikkojen kirjaimellisesta hävittämisestä, vaan koko maailman syntien sovitamisesta. Tästä kertovat profeetta Jeremian sanat: ”Herra on meidän vanhurskaudemme” (Jer. 23:6).

Hän on meidän vanhurskaudemme, koska meillä ei ole omaa vanhurskautta, viattomuutta Jumalan edessä. Israelin muinaiset kuninkaats voivat muistuttaa siitä, millainen sydän meilläkin on: epäuskoinen, Jumalan sanan vastainen, Baalin alttarit paikoilleen jättävä. Meidän sydämemme on taipuvainen turvaamaan kaikkeen muuhun kuin Jumalaan. Se haluaisi painaa synnit villaisella. Jumalan laki kuitenkin kiroaa kaiken tällaisen. Siksi me tarvitsemme kuninkaan, edustajan, jonka viattomuus voi peittää kaiken meidän syntiemme saastan.

Onneksemme profeetta Jeremia ennustaa, että juuri tällainen kuningas on tuleva. Hän on Jeesus, joka on ristillä maksanut syntiemme rangaistuksen. Hän on vuodattanut verensä ja tullut kirotuksi edestämme. Näin hän toteutti oikeuden ja vanhurskauden. Viaton kuoli väriin puolesta ja niin vanhurskaus täytettiin. Hän vakuuttaa meille: ”Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.” (Joh. 10:11).

Herra on meidän vanhurskaudemme, sillä Jumalan Poika tuli ihmiseksi ja sovitetti syntimme. Meidän ei tarvitse esitellä Jumalalle mitään omaamme, jotta kelpaisimme hänelle, koska Jumalan Poika oli kuuliainen sijastamme. Luota sinäkin tähän valtavaan rakkauden tekoon, Herraan, joka on sinun vanhurskautesi!

Mika Bergman

Neitsyt Marian ilo, jonka Messias-uutinen hänelle tuotti

Neitsyt Maria iloitsi siitä, että Messiaan odotus oli päättynyt ja hänestä oli tullut Vapahtajan äiti. Evankelista Luukas kertoo, miten Maria iloitsi siitä Pyhässä Hengessä tultuaan Elisabetin luo ja kiitti Jumalaa sanoilla, jotka tunnetaan Marian kiitosvirtenä. (Luuk. 1:46–55) Tämä ”korkeasti siunatun Jumalan äidin pyhä laulu”, kuten Luther sitä nimittää, kuvaa suurenmoisesti sitä iloa, jonka Pyhä Henki vuodatti Marian sydämeen.

”Minun sieluni suuresti ylistää Her-
raa... sillä hän on katsonut palveli-
jattarensa alhaisuuteen ... Voimalli-
nen on tehnyt minulle suuria” (Luuk.
1:46,48,49). Näillä sanoilla Marian
ylistyslaulu kuvaa puhtaan, kristillisen
ilon luonnetta: Maria on saanut ilonai-
heensa yksin Jumalalta ja antaa kunnian
yksin hänelle. Maria ei pidä itseään
minään, vaan ylistää Jumalan suuria
tekoja itseään kohtaan. Hänen oma al-
haisuutensa vain korostaa Jumalan suu-
ruutta ja voimaa. Sama ihmettely ja ilo
näkyvät Marian laulaessa siitä, miten
Jumala hajottaa ylpeät, kukistaa valtiaat
ja lähettää rikkaat nälkäisinä pois, mut-
ta korottaa alhaiset ja ruokkii nälkäiset.
Tällainen on Jumalan tapa toimia; ”siitä
mikä on ei-mitään, vähäistä, halveksit-
tua, kurjaa ja kuollutta [hän] tekee jota-
kin, kallisarvoista, autuasta ja elävää.”
(Luther, Marian ylistyslaulu s. 20)

Maria iloitsi "Jumalasta, Vapahta-
jasta". Marian ilon keskus oli lapsi, jota

hän kantoi kohdussaan. Hän iloitsi,
koska hänelle luvattu syntien anteek-
siantaja oli saapunut maailmaan. Tämä
Kristus on se, jossa ”luotiin kaikki,
mikä taivaissa ja mikä maan päällä on”
(Kol. 2:16), ja jossa synteihinsä kuol-
leet tehdään eläviksi ja olemattomat
kutsutaan olemaan. (Ef. 2:1, Room.
4:17) Tämä lapsi oli Marian Jumala
ja Vapahtaja ja samoin hän on myös
meidän Jumalamme ja Vapahtajamme
nyt, yli 2000 vuotta myöhemmin. ”Jee-
sus Kristus on sama eilen ja tänään ja
iankaikkisesti” – me yhdyimme Marian
iloon Jumalan lupauksen täyttymisestä.

Maria iloitsi siitä, että Kristus oli
saapunut täyttämään hurskaiden ja
nöyrien odotuksen. Maria ylisti ihme-
tellen sitä Jumalan viisautta, että hän
Kristuksessa tuomitsee ylpeät, mutta
armahtaa syntinsä tuntevat: ”Hän on
osoittanut voimansa käsivarrellaan;
hän on hajottanut ne, joilla oli ylpe-
ät ajatukset sydämessään. Hän on
kukistanut valtiat valtaistuimilta ja
korottanut alhaiset. Nälkäiset hän on
täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat hän
on lähettänyt tyhjinä pois.” (Luuk.
1:51–53) Kristuksen oli ennustettu
tulevan nimenomaan syntinsä tunte-
vien lohdutukseksi: ”Herran Henki on
minun päälläni, sillä hän on voidellut
minut julistamaan evankeliumia köy-
hille; hän on lähettänyt minut saarna-
maan vangituille vapautusta ja sokeille
näkönsä saamista, päästämään sorretut

vapauteen” (Luuk. 4:18). Kristus on tullut kaikkia köyhiä syntisiä varten kaikkina aikoina. Mekin saamme jouluna iloita siitä.

Maria iloitsi Jumalan uskollisuudesta kansaansa kohtaan: ”Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin, muistaaksensa laupeuttaan Aabrahamia ja hänen siementänsä kohtaan iankaikkisesti, niin kuin hän on meidän isillemme puhunut.” (Luuk. 1:54–55) Jälleen kerran Jumala osoitti, että hä-

nen sanansa on varma. Varma armon lupaus on koko Jumalan kansan ilo aikojen alusta loppuun asti. Uskossa meidätkin on liitetty tähän kansaan ja meistä on tullut Aabrahamin siementä, jota kohtaan Jumala on muistanut laupeuttaan.

Marian ilo on kaikkien kristittyjen iloa. Saamme yhtyä siihen tänäkin jouluna. Onhan meidänkin Jumalamme ja Vapahtajamme tullut maailmaan.

Vesa Hautala

Joosefin, Jeesuksen kasvatusisän, usko

Joosefista ei kerrota Raamatussa paljoa. Se kuitenkin, mikä hänestä sanotaan, on sellaista, mistä meidänkin kannattaa ottaa oppia. Hänessä yhdistyy ihailtavalla tavalla tahto noudattaa Jumalan lakia ja lempeys lähimmäistä kohtaan.

Kun Joosef sai tietää, että hänelle kihlattu nainen oli raskaana, hän ei halunnut nöyryyttää tätä. Siksi hän halusi toimia hyvin poikkeuksellisesti: ”Kun Joosef, hänen miehensä, oli hurskas, ja koska hän ei tahtonut saattaa häntä häpeään, aikoi hän salaisesti hyljätä hänet.” (Matt. 1:19). Joosef ei halunnut kostaa pahaa pahalla. Siksi hän halusi toimia oikein ja samalla mahdollisimman hienovaraisesti inhottavassa tilanteessa. On helppo arvata, millaisia haukkuja Joosef olisi saanut, jos hän olisi jäänyt kiinni suunnitelmistaan. Häntä olisi tuskin pidetty minäkään miehenä, kun ei pitänyt kiinni kunniastaan. Hän joutuikin kantamaan pilkkua – ei kuitenkaan sen tähden, että hän olisi hylännyt kihlattunsa salaa, vaan sen takia, että hän ei hylännyt tätä.

Tästä päästään seuraavaan esikuvalliseen piirteeseen: kun enkeli ilmoitti Joosefille, että Maria oli raskaana Pyhän Hengen vaikutuksesta, Joosef uskoi mukisematta tämän sanan. Raamattu kertoo: ”Herättyään unesta Joosef teki, niin kuin Herran enkeli oli käskenyt hänen tehdä, ja otti vaimonsa tykönsä” (Matt. 1:24). Unen viesti oli varmasti ihmeellisen kuuloinen! Enkelin sanat toivat varmaankin Joosefin mieleen Jesajan profetian siitä, että neitsyt tulisi raskaaksi. Siksi Joosef uskoi sanat eikä antanut epäilyksen kalvaa sydäntään.

Viimeisen kerran Joosef mainitaan, kun Jeesus vietiin 12-vuotiaana temppeeliin. Tässä on taas merkki siitä, että Joosef halusi noudattaa Jumalan lakia parhaansa mukaan. Hän ei ollut edes jälkeenpäin hylännyt Mariaa ja Jeesusta, vaan piti kummastakin huolta. Hänelle oli tärkeää, että hänen perheensä noudattaisi Jumalan lakia. Tämä oli hänen uskonsa hedelmä.

Joosef heijastaa monessa mielessä ottopoikaansa. Tämä johtuu tietysti siitä, että kaikki kristillinen elämä on Jumalan vaikuttamaa. Joosef oli lempeä ja tunnollinen. Hän kärsi häpeää, kun ihmiset syyttivät häntä väärin perustein. Hänen uskonsa kuitenkin kantoi häntä. Hän uskoi siihen, että hänen ottopoikansa kantaisi maailman synnit, kärsisi viattomana ja sovittaisi kaikki Jumalan lakia vastaan tehdyt rikokset. Niin Joosef on meille sekä kristillisen uskon että kuuliaisuuden mainio esikuva.

Mika Bergman

Sakariaan usko

Raamattu kertoo meille Johannes Kastajan isästä ja Elisabetin miehestä, että hän oli paitsi pappi, myös uskova. Herran enkeli ilmestyi hänelle ja ilmoitti, että hän oli saava vanhalla iällään pojan, joka on oleva hänelle iloksi ja riemuksi. Kun Sakarias ei tätä käsittänyt, hän ei sitä uskonutkaan. Mutta enkeli sanoi hänelle: "Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä, ja minä olen lähetetty puhumaan sinulle ja julistamaan sinulle tämän ilosanoman. Ja katso, sinä tulet mykäksi etkä kykene mitään puhumaan siihen päivään saakka, jona tämä tapahtuu, sen tähden ettet uskonut minun sanojani, jotka käyvät aikansa toteen." (Luuk. 1:19–20)

Enkeli Gabriel ei puhunut omiaan, vaan Herra oli lähettänyt hänet viemään sanan Sakariaalle. Sakariaan olisi pitänyt uskoa kuulemansa iloinen uutinen, sillä Jumalan sana käy aina aikanaan toteen. Sakariaassa ilmenee meissä toisissakin uskovissa usein ilmenevä ominaisuus: Jos emme käsitä, emme halua uskoa. Tätä ominaisuuttamme Jumala ruuskii kaikkialla Sanassaan. Sakarias koki ajallisen rangaistuksen. Rakkautessaan Jumala ei kuitenkaan hylännyt häntä, vaan antoi anteeksi, vieläpä antoi hänelle takaisin puhekyvynkin. Jumala on todella pitkämielinen ja laupias.

Kuinka usein hän onkaan kestänyt meidänkin järkeilyjämme ja armahtanut meitä.

Kun sitten lapsi oli syntynyt ja oli aika hänet ympärileikata, Sakarias kirjoitti taululle pojan nimen. Se oli Johannes, suomeksi "Jumala on armollinen". Sakarias sai puhekykynsä takaisin. Hänet täytettiin Pyhällä Hengellä ja hän profetoi. Sakarias ymmärsi Johanneksen Jeesuksen edelläkävijäksi. Sen tähden hän ylisti Jumalaa siitä, että hän on muistanut liittonsa ja täyttänyt valansa Aabrahamin kanssa ja tuonut meille Pelastajan, kuten "hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhään profeettainsa suun kautta". Sakariaan usko oli uskoa lupauksiin, uskoa profeettojen sanaan ja samalla uskoa kohta ilmestyvään Messiaaseen ja armoon.

Me saamme lukea Raamattua kirjana, jonka pyhät lupaukset Vapahtajasta ovat täyttyneet ja jonka ilmoitus Kristuksen saapumisesta viemään Seurakuntansa taivaan iloon ikuiseen kirkkauteen on myös varmasti toteutuva.

Viettäessämme joulua katsomme kolmeen suuntaan: Beetlehemiin, profeettojen lupauksiin ja ilmoitukseen Immanuelista sekä Kristuksen tulon tuomiolle.

Markku Särelä

Elisabetin usko

Vanha pappi Sakarias oli nähnyt temppeleissä palvellessaan näyn, jossa enkeli Gabriel lupasi hänen iäkkään vaimonsa Elisabetin tulevan raskaaksi. Lapsi oli Johannes Kastaja, josta tuli Jeesuksen edelläkävijä. Luukkaan lyhyt kuvaus kertoo, että Elisabetin usko tämän tapauksen vaiheissa on monella tavalla esikuvallista.

Elisabetista ei kerrota, että hän olisi osoittanut samanlaista epäuskoa uutista kohtaan kuin hänen miehensä. Sakarias kuuli enkeliltä uutisen, johon hänen järkensä ei voinut sopeutua. Siksi hän väitti epäuskoisesti vastaan enkelille ja tuli sen seurauksena mykäksi lapsen syntymään asti. Elisabetin asenteesta ihmeeseen sen sijaan kertovat hänen sanansa hänen tultuaan raskaaksi: ”Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi minun puoleeni poistaaksensa minusta ihmisten ylenkatseen” (Luuk. 1:25).

Kuullessani hyvän uutisen Kristuksen syntymästä minäkin pidän sitä luonnostani uskomattomana. Minunkaan vanha ihmiseni ei tahdo ottaa sanaasi vastaan, vaikka sen toisi suoraan minulle enkeli taivaasta. Herra, auta minua seuraamaan Elisabetin esikuvaa, niin että uskon niin kuin hän, kun näen Jumalan suuria tekoja itseäni kohtaan.

Kun Neitsyt Maria tuli Elisabetin luo, hän täyttyi Pyhällä Hengellä ja sa-

noi: ”Siunattu sinä vaimojen joukossa, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä! Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni?” (Luuk. 1:42–43)

Elisabet uskoi, että Marian lapsi oli hänen Herransa. Hän ylistää Marian saamaa suurta armoa olla Messiaan äiti. Elisabetin uskossa tärkeintä oli hänen uskonsa Kristukseen, joka oli tullut maailmaan. Elisabet riemuit si, koska Jumalan kansan odotus oli päättynyt. Anna minunkin, Herra, aina iloita siitä, että sinä, Jumalan Poika ja Marian Poika, olet tullut minunkin Vapahtajakseni ja Kristuksekseni.

Elisabet näki vain raskaana olevan sukulaisensa. Kuitenkin hän uskoi, että hän kohtasi maailman Vapahtajan. Tällä tavoin, verhottuna, Jumalan läsnäolo tulee ihmisten luokse: liitonarkissa, nasaretilaisena miehenä, leivässä ja viinissä. Herra, avaa minun silmäni näkemään uskossa sinun läsnäolosi. Auta minua katsomaan ohi sen, mitä näen, siihen, mitä sinä ilmoitat. Anna minullekin sellainen usko kuin Elisabetilla, joka uskoi todella kohtaavansa Herransa.

Elisabetin usko oli Pyhän Hengen vaikutusta. Hänen tunnustuksensa ja kiitöksensä olivat Pyhän Hengen innoittamia: ”Elisabet täytettiin Pyhällä Hengellä” (Luuk. 1:41). Kosketa, Herra, minuakin Hengelläsi sanassasi

ja sakramenteissasi, niin että uskon, tunnustan ja kiitän. Anna Henkesi vaikuttaa minussakin uskoa ja rakkautta.

Elisabetin usko sai hänessä aikaan suurta nöyryyttä. Hän ei pidä itseään sen suuren kunnian arvoisena, että Vapahtajan äiti tulee hänen luokseen. Hän on kuin sadanpäämies, jonka uskoa Jeesus ylisti: ”Herra, en minä ole sen arvoinen, että sinä tulisit minun katonni alle”. (Luuk. 7:6, Matt. 8:8)

Herra, en minäkään ole sen arvoinen, että tulisit luokseni. Mutta kuitenkin sinä tulit. Juuri siinä evankeliumin suuruus on. Kristus tulee maailmaan

niitä varten, jotka eivät ansainneet sitä, niitä varten, jotka eivät edes odottaneet häntä. Synnytä, rakas Herra, minunkin mieleeni uskon kautta samanlainen nöyryys. Niin minäkin riemuitsen siitä, että olet armollinen minulle ansiottomalle.

”Autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!” (Luuk. 1:45) päätti Elisabet kiitoksensa. Autuas olen minäkin, kun uskon sen. Rakas Herrani, anna Elisabetin esikuvan innostaa minua tähän uskoon.

Vesa Hautala

Paimenten usko

Joulunajan tutuista henkilöistä juuri paimenet ja heidän uskonsa osoittavat meille, että Jeesus syntyi kaikkien, myös raskasta työtä tekevien Vapahtajaksi. Heidän lyhyt mutta selkeä uskontunnustuksensa kutsuu meitäkin omistamaan oikean jouluilon uskossa Kristukseen.

Keitä paimenet olivat?

Raamatun kertomus paimenista on varsin lyhyt. Aivan ilmeisesti he olivat tavallisia, tosin vaativaa työtä tekeviä miehiä. Kun toiset nukkuivat, heidän velvollisuutenaan oli pitää huolta lammaslaumoista.

Voimme kuitenkin päätellä, että he ilmeisesti tunsivat Jumalan sanan lupaukset Vapahtajasta. Juutalaisen kansan keskuudessa kasvaneina he olivat lapsesta saakka tulleet tietoisiksi siitä, että Jumala lähettää Messiaan. Kun enkelit puhuivat paimenille, nämä ottivat sanan vastaan asiana, jonka he osasivat yhdistää ennen kuulemaansa. Tosin he pelästyivät keskellä yötä näkyvää kirkkautta, mutta itse sanan he omaksuivat saman tien ilman pitkiä selityksiä.

Monet lukijamme voivat huomata itsessään samanlaisia piirteitä kuin paimenissa. Jumalan sanan lupaukset ja opetus Kristuksesta ovat tuttuja lapsesta saakka. Elämän monenlaisten käännteiden keskellä evankeliumi Jeesuksesta voi tulla aivan kuin kirkkaana valona pimeyden keskelle. Pohjimmiltaan evankeliumin luonne onkin aina juuri tällainen: se ilmoittaa Jumalan armon ihmiselle, joka luonnostaan on keskellä synnin pimeyttä. Olkoon juuri tämä evankeliumi sinunkin lohtunasi niin, että luet itsesi osaksi sitä ”kaikkeaa kansaa”, jolle Vapahtaja ja hänen tuomansa ilo on tullut.

Paimenten uskon todistus

Paimenten usko Jumalan sanaan ilmenee erityisesti kahdessa asiassa. Kun he olivat kuulleet Jumalan sanan syntyneestä Vapahtajasta ja Beethovenissa olevasta merkistä, he saman tien uskoivat sanan ja lähtivät Beethoveniin. Raamattu ei kerro siitä, miten lampaiden vartiointi tuolloin järjestettiin. Muistuttakoon tämä yksityiskohta evankeliumin suuruudesta.

Tuossa poikkeuksellisessa tilanteessa kehoitus mennä katsomaan syntynyttä lasta oli tärkeämpi kuin sinänsä tärkeä maallinen velvollisuus. Maalliset asiat kyllä sitten myös hoidettiin, mutta juuri tuolloin oli ensisijaista kiinnittää kaikki huomio enkelien sanomaan ja syntyneeseen Vapahtajaan.

Paimenet myös antoivat todistuksen Vapahtajasta. Kun he löysivät Jeesus-lapsen Marian ja Joosefin kanssa, he ilmoittivat enkeleiltä kuulemansa sanan. Tällä todistuksellaan he tulivat avuksi Marialle ja Joosefille niin, että nämä saivat vahvistuksen niille asioille, joita Jumala oli heille aiemmin Jeesuksen syntymästä ilmoittanut.

Erityisesti Mariasta Raamattu mainitsee, että hän pani kuulemansa sanat sydämeensä ja tutki niitä mielessään.

Näin paimenet muistuttavat meitä tärkeistä asioista. Jumalan sana, jonka mahdollisesti jo lapsesta saakka olemme kuulleet, on tosi. Jumalan Pojan ihmiseksi tuleminen ja hänen sovitustyönsä on meille lohduksi jokaisena hetkenämme, myös arkisen työn aikana tai muuten elämän raskaissa vaiheissa. On Jumalan tahto, että kerromme Vapahtajasta myös toisille, ja silloin, kun sitä itse saamme kuulla, painamme hänen sanansa sydämeemme ja elämme siitä.

KN

Paimenten usko ja meidän uskomme

"Kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisillensa: 'Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti.'" Luuk. 2:15

Paimenet ovat Raamatussa hieno esimerkki uskovaista, jotka olivat uskollisia ja täynnä uskoa! He kuulivat Jumalan Sanan, jonka Herran enkeli puhui: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." Yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!" (Luuk. 2:10-14). Paimenet kuulivat Sanan saarnan ja uskoivat sen. He eivät ajatelleet sitä, kuinka todella jännittävä kokemus heillä oli juuri ollut. He olivat juuri ottaneet vastaan henkilökohtaisen saarnan enkeliltä, jonka ympärille suuri joukko muita enkeleitä pian oli kerääntynyt. Paimenet eivät sanoneet: "Hei, se oli niin upeaa! Eikö ollutkin hauskaa! Mitä voimme tehdä, että he tulisivat takaisin tekemään sen uudelleen? Ei niin, vaan Herran enkeli saarnasi uskoa näille nöyriille paimenille.

"Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta" (Room. 10:17). Paimenet olivat täynnä uskoa. "Usko on kaikkivoipaa.

Sen voima on mittaamaton ja ääretön. "Tällainen usko elää ja on todellinen." (Luther) Evankeliumin voima luo uskoa, joka leviää ihmisen elämän joka osa-alueelle. Ihmisjärjen vanha, ylimielinen valo hämärtyy, se tulee kuolleeksi ja uskon kautta evankeliumin valkeus korvaa sen. Ihmisen koko elämä muuttuu. Kun meidän ajattelumme muuttuu, myös meidän tahtomme seuraa pian perässä; ja kun meidän tahtomme muuttuu, se mitä me rakastamme ja haluamme, muuttuu myös.

Me näemme tästä vilauksen paimeissa. He kuulivat ja uskoivat. He toimivat uskossa. Itse asiassa he uskoivat evankeliumin. Se toimi heissä, muutti heidät ja sai heidät menemään Beetlehemiin, "katsomaan sitä", kuten paimenet sanoivat, "mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti" (jae 15).

Huomatkaa, miten paimenet antoivat kunnian Jumalalle, sanoen: "Minkä Herra on tehnyt tietäväksi meille." He uskoivat, että Jumala oli puhunut heille Sanan kautta. Heidän uskonsa reagoi Jumalan Sanaan, ei heidän omiin ajatuksiinsa tai tunteisiinsa tai niiden puutteeseen.

Siten Kristuksesta saarnaaminen on Jumalan puhetta meille. Hänen Sanansa luo uskoa. Jumalan Sana ei muutu, mutta se muuttaa ja uudistaa meitä. Sanassa Paavali sanoo: "Sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi" (Fil. 2:13).

Nyt epäuskoinen sanoisi: "Kyllä minä varmasti uskoisin sellaisen sa-

noman, jos taivaan enkeli julistaisi sen minulle". Sellainen ihminen ei tiedä, mitä sanoo. "Joka ei ota vastaan Sanaa niin kuin se on, ei koskaan ota sitä vastaan vaikka kuka saarnaisi sitä—vaikka kaikki enkelit tulisivat ja saarnaisivat sitä hänelle. Ne, jotka uskovat sanoman sitä saarnaavan takia, eivät usko Sanaa. He eivät myöskään usko Jumalaan Sanassa. He uskovat saarnaajaan sen sijaan. Heidän uskonsa ei sen tähden kestä." (Luther) Jotkut uskovat Sanan, eivät katso henkilöön. He eivät kunnioita Sanaa ihmisen takia. Päinvastoin, he kunnioittavat ihmistä Sanan takia. He eivät koskaan korota ihmistä Sanan yläpuolelle. Jos saarnaaja lankeaa uskosta tai alkaa saarnata eri sanomaa, uskovat haluaisivat mieluummin luopua saarnaajasta kuin luopua Sanasta. He pysyvät järkkymättömänä Sanassa sitä saarnaavasta ihmisestä riippumatta.

Tämä on todellinen ero aidon ja inhimillisen uskon välillä. Inhimillinen usko kiinnittyy aina ihmiseen. Se uskoo, luottaa ja kunnioittaa Sanaa hen-

kilön takia, joka puhuu sitä. Toisaalta "aito usko kiinnittyy Sanaan, joka on Jumala itse. Aito usko uskoo, luottaa ja kunnioittaa Sanaa sen itsensä takia, eikä puhujan tähden. Usko vaistoaa niin vahvasti, että Sana on totta, että kukaan ei voi ottaa sitä pois – ei edes sama saarnaaja, joka sen ensin toi." (Luther)

Siten uskomme luottaa Sanaan. Se tarrautuu Jumalaan, joka pitää kiinni meistä, kun saarnataan hänen evankeliumiaan, ilosanomaa hänen Pojastaan Jeesuskesta Kristuksesta, joka syntyi pelastamaan meidät. Meidän uskomme on sama, mitä paimenille saarnattiin. Se uudistaa sydämemme ja elämämme, antaa meille rakkauden ja halun tehdä Jumalan tahdon. Kristusta saarnattaessa Jumala puhuu henkilökohtaisesti meidän kanssamme tehden itsensä tunnetuksi meille jokaisessa saarnassa. Sen välityksellä meidän Herramme antaa meille todellisen ja aktiivisen uskon, joka toimii hänen Sanassaan.

Edward Brockwell

Jumalan Pojan ihmiseksi tulon tarkoitus ja merkitys

Apostolisessa uskontunnustuksessa mainitaan kaksi Kristuksen ihmiseksi tulemiseen liittyvää asiaa: ”Hän sikisi Pyhästä Hengestä ja syntyi neitsyt Mariasta.” Kun lyhyessä uskontunnustuksessa lausutaan nämä molemmat asiat, voimme siitä päätellä, että niin Pyhässä Raamatussa kuin kirkon opetuksessa halki vuosisatojen on Vapahtajan ihmiseksi tulemisella suuri merkitys. Mistä syystä tämä asia on niin tärkeä?

1. Kristus tuli lunastamaan meidät syntiin langenneet ihmiset

Kristuksen ihmiseksi tulemisen tarkoitus on pelastaa meidät. Tätä varten hänen synnitön sikiämisensä Pyhästä Hengestä on meidän kannaltamme välttämätön asia. Lankeemuksen tähden ei yksikään ihminen omin voimin voi saavuttaa rauhaa Jumalan kanssa eikä raivata tietään iankaikkiseen elämään. Tässä autuuden asiassa ihmiset eivät voi myöskään toisiaan auttaa eivätkä sopia siitä, miten toi-

siaan tukien tulisivat autuuteen. On välttämätöntä, että meillä on auttaja, syntien anteeksiantaja, joka voi ottaa synnin pois ja lahjoittaa elämän.

Kristuksen ihmiseksi tuleminen merkitsi sitä, että meille syntyi Vapahtaja. Hän on enemmän kuin Vanhan liiton uhrin ja esikuvan. Hebrealaiskirje sanoo hänestä: ”Senkaltainen ylimäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu.” (Hebr. 7:26) Kristus siis eroaa meistä ratkaisevalla tavalla. Hän on pyhä ja vailla syntiä.

Se, että Jumala antoi synnittömän Vapahtajan, on välttämätön asia lunastuksemme kannalta. Synnitön Jumalan Poika on täyttänyt lain vaatimukset meidän puolestamme. Hän oli kuuliainen kaikessa hamaan ristinkuoleman asti ja kuolemallaan kärsi syntisille kuuluvan rangaistuksen. Tälle edellytyksenä oli, että hän syntyi meidän veljeksemme, tosi ihmiseksi, ja teki armotyönsä meidän sijassamme.

Vapahtajan ihmiseksi tuleminen opettaa myös hänen armotyönsä laajuudesta. Kun hän tuli ihmiseksi, hän

tuli varmasti jokaisen sijaiseksi ilman mitään erotusta. Näin myös hänen armotyönsä on tapahtunut erotuksetta jokaisen ihmisen puolesta. Näin Kristuksen ihmiseksi tuleminen on varma perustus uskolle, nimittäin jokainen Kristukseen uskova omistaa Jumalan armon. Kristuksen ihmiseksi tuleminen liittyy myös kirkon opetuksen pääkohtaan: julistamme syntien anteeksiantamusta jokaiselle ihmiselle uskottavaksi Vapahtajan täytetyn sovistustyön perusteella.

2. Kristuksen ihmiseksi tuleminen täytti lupaukset

Jumalan Pojan ihmiseksi tuleminen on tärkeä asia myös lupauksen täyttymisen kannalta. Ensimmäinen lupaus koski sitä, että Jumala antaa vaimon Siemenen Vapahtajaksi, joka pelastaa langenneet ihmiset synnin ja kuoleman vallasta. Tämä lupaus tarkentui Vanhan liiton muissa kirjoituksissa.

Kirjoitusten perusteella voitiin sanoa, että luvattu Vapahtaja on syntynyt neitsyestä. Myös hänen syntymä-

paikkansa voitiin ilmoittaa lupauksen sanojen nojalla. Näin Jumala täytti lupauksensa.

Kirjoitusten täyttyminen ja evankeliumin julistaminen niiden mukaisesti on luovuttamaton asia myös nykyaikana. Yhä tänään kristillinen kirkko pitää tyy Jumalan sanassa saman periaatteen mukaan kuin apostoli Paavali kirjoitti: ”Minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettu laissa ja profetoissa.” (Apt. 24:14)

Näin usko tarttuu Jumalan sanaan. Sanan nojalla luotamme siihen, että Jumala on antanut Vapahtajan syntyä neitsyestä ilman miehen myötävaikutusta. Tätä asiaa emme voi alistaa ihmisjärjen päätelmien alle, vaan Jumalan sanan nojalla julistamme Kristuksen neitsyestä syntymistä syntisten turvaksi.

Jumalan lupauksiin nojaava usko tuo lohdutuksen. Kristukseen, synnittömään Vapahtajaan uskoessasi olet Jumalan sanan suojassa. Hänen Poikansa syntymä tuo lohdutuksen ja turvan niin, että hänen armostaan saat omistaa syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän.

KN

Herodeksen ”usko”

”Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beethlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin, ja he sanoivat: ’Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan.’ Kun kuningas Herodes sen kuuli, hämmästyi hän ja koko Jerusalem hänen kanssaan. Ja hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntyvä.” (Matt. 2:1–4)

Tässä tutussa Raamatun kohdassa on jotain todella hätkähdyttävää, joka tosin jää varmaan usein meiltä huomaamatta. Kun itämaan tietäjät tulevat Herodeksen luo ja kysyvät häneltä, missä on äsken syntynyt juutalaisten kuningas, niin mitä Herodes tekee? Hän kutsuu kokoon ylipapit ja kirjanoppineet ja kysyy heiltä, missä Messiaan tulisi syntyä. Kun he sitten kertovat hänelle, että Kirjoitusten mukaan Messias tulee syntymään Beethlehemissä, Herodes lähettää tietäjät sinne ja pyytää heitä ilmoittaman hänelle, kun he löytävät Messiaan.

Mikä tässä on niin hätkähdyttävää? Herodeshan uskoo, että juutalaisten pyhäät kirjoitukset ovat totta! Hän uskoo,

että siellä oleva ennustus Messiaan syntymäpaikasta on aito ennustus, joka tulee toteutumaan! Ja kuitenkin me tiedämme ja voimme lukea, että Herodes haluaa löytää Messiaan ainoastaan tappaaksensa hänet. Hän haluaa poistaa kilpailijan.

Tämä Raamatun kohta osoittaa meille, että aito, kristillinen, pelastava usko ei ole ainoastaan historiallista totena pitämistä. Tällaiseksi uskon luonne usein käsitetään: Usko on sitä, että uskotaan jonkin asian olevan tosi. Tämä on toki osa aitoa, raamatullista uskoa. Mutta usko ei pelkisty asioiden totena pitämiseen, vaan se on myös luottamusta Jumalan lupauksiin. Augsburgin tunnustuksessa sanotaan: ”Edelleen ihmisille muistutetaan, ettei sana ’usko’ tarkoita ainoastaan historiallista tietoa, jollainen jumalattomilla ja Perkeleelläkin on, vaan se tarkoittaa uskoa, joka ei kohdistu ainoastaan historiallisiin tapahtumiin, vaan myös niiden vaikutukseen, nimittäin oppiin syntien anteeksiantamisesta. Sen mukaan meillä on Kristuksen kautta armo, vanhurskaus ja syntien anteeksiantamus.” (CA XX, 23)

Herodes uskoi siis kyllä siihen, että Raamatussa oleva ennustus pitää paik-

Tietäjät Herodeksen luona

kansa. Hänen uskonsa oli kuitenkin samanlaatuinen kuin paholaisellakin. Saatanakin kyllä pitää kristinuskon totuuksia historiallisina totuuksina, mutta hän tekee kaikkensa vastustaa Jumalaa ja hänen pyhiään. Älkäämme siis olko sellaisia kuin Herodes, vaan historiallisen totena pitämisen lisäksi luottakaamme ja turvautukaamme Jumalan lupauksiin syntien anteeksiantamuksesta. Laitta-kaamme kaikki toivomme Jeesukseen, joka syntyi neitsyestä ja elämällään ja kuolemallaan sai aikaan rauhan Juma-

lan ja ihmisten välillä. Turvatkaamme kaikessa hädässämme Jumalaan ja huutakaamme avuksi hänen nimeään. Olkoon meilläkin samanlainen usko kuin itämaan tietäjillä, jotka tunnustivat Jeesuksen omaksi kuninkaakseen. ”Nähdessään tähden he ihastuivat ylen suuresti. Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.” (Matt. 2:10–11)

Dani Puolimatka

Israelin kansa odotti Messiasta

Tässä Luterilaisen numerossa on monia esimerkkejä siitä, että Israel odotti Messiaan syntyvän keskuudestaan. Perustana tälle toivolle oli heti lankeemuksen jälkeen lausuttu ensimmäinen evankeliumi. Vuosisatojen aikana kuva Messiaasta tarkentui. Saatiin esimerkiksi tietää, mistä hän tulisi (Miika 5:2) ja milloin hän syntyisi (Dan. 9:24–27).

Messiastoivo on näkyvissä myös niissä juutalaisissa kirjoituksissa, jotka eivät ole Jumalan sanaa, vaan jotka ovat syntyneet Vanhan Testamentin kirjoitusten jälkeen. Nostan esille Viisauden kirjan, joka kirjoitettiin noin 100 vuotta ennen Kristuksen syntymää. Siitä löytyy hätkähdyttävä kuvaus Messiaasta: ”Mutta väijykäämme vanhurskasta, sillä hän on meille kiusallinen, hän asettuu meidän tekojamme vastaan ja soimaa meitä lainrikkomuksistamme ja muistuttaa meille rikoksistamme kuria vastaan. Hän kehuu tuntevansa Jumalan ja kutsuu itseänsä Herran palvelijaksi. Hän on tullut meille ajatustemme nuhteeksi, hän on meille vastenmielinen jo katsellakin, koska hänen elämänsä on toisenlainen kuin muiden, ja hänen polkunsä ovat eriskummaiset. Hän pitää meitä väärän rahan veroisina, ja meidän teitämme hän karttaa kuin saastaisuutta. Hän ylistää autuaaksi vanhurskasten loppua ja kerskaten sanoo Jumalaa Isäksensä. Katsokaamme, ovatko hänen sanansa todet, ja tutkistelkaamme, millainen hänen loppunsa on oleva. Sillä jos vanhurskas on Jumalan Poika, niin Jumala pitää hänestä huolen ja vapahtaa hänet vastustajien kädestä. Koetelkaamme häntä häväistyksellä ja pahoinpitelyllä, että oppisimme tuntemaan hänen kärsivällisyytensä ja tutkisimme hänen pitkämielisyytensä. Tuomitkaamme hänet häpeälliseen kuolemaan, hänellähän on varjelus, niin kuin hän itse sanoo. Näin he ajattelevat, mutta he erehtyvät, sillä heidän paahuutensa on sokaissut heidät. (Viis. 2:12–21).

Lainauksesta näkyy, miten jotkut juutalaiset ymmärsivät Messiaan Jesajan kirjan 53 luvun kärsiväksi Herran palvelijaksi. Kaikki juutalaiset eivät suinkaan ajatelleet, että Messias olisi maallinen kuningas, vaan heidän joukossaan oli niitä, jotka käsittivät profetiat oikein. Jumala oli aina säilyttänyt kansansa keskellä jäännöksen, vaikka monet olivat poikenneet pois aivan suoranaiseen epäjumalanpalvelukseen tai vääränlaiseen messiastoivoon. Kuitenkin uskollisia oli. Niiden joukkoon kuului Simeon, joka lausui saatuaan Messiaan syliinsä: ”Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan; sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi, jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille, ja kirikkaudeksi kansallesi Israelille.” (Luuk. 2:29–32).

Mika Bergman

Paras joululahjamme

Varmaankin suurimmalle osalle lapsista parasta joulussa on lahjat. Niitä he odottavat kaikkein eniten. Myös me vähän vanhemmat saatamme odottaa kovasti lahjoja, onhan aina mukavaa niitä saada. Joku toinen saattaa ehkä odottaa kaikkein eniten herkullista joulupöytää, joku toinen yhteistä ajanviettoa perheen, sukulaisten ja ystävien kanssa. Nämä kaikki ovat Jumalan suuria lahjoja, joista saamme olla kiitollisia.

Kuitenkin on totta se, mitä tutussa joululaulussa lauletaan, nimittäin että Jeesus on meidän ”paras joululahjamme.” Tiedämme toki, että tärkeintä joulussa on Jeesus, mutta joulun sanoma on meille niin tuttu, että pidämme sitä helposti itsestäänselvyytenä. Harvoin pysähdymme todella miettimään, mitä Jeesuksen ihmiseksi syntyminen meille merkitsee.

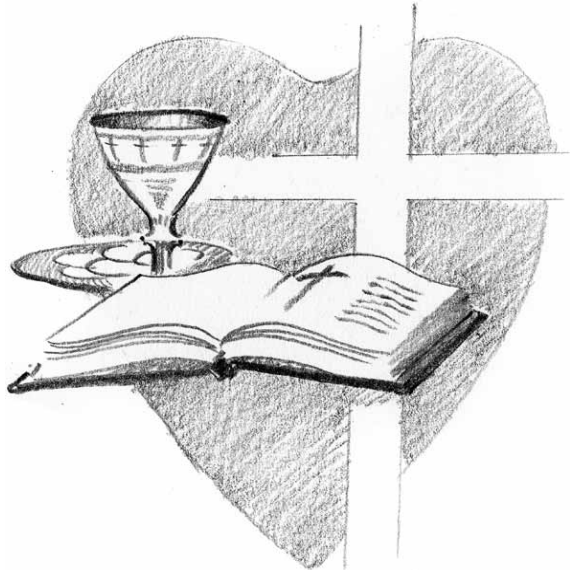
Adamin lankeemuksesta lähtien kaikki ihmiset ovat syntyneet syntisinä ja iankaikkisen kadotuksen ansainneina. Mieti hetken aikaa, miltä todella tuntuisi joutua ikuisen rangaistukseen synneistäsi. Paikkaan, missä sinulle maksettaisiin sinun pahojen tekojesi mukaan. Eikö tämä ajatus ole niin hirveä, että se menee jopa ylitse ihmisen

ymmärryksen? Me emme voi edes käsittää kuinka kauhea tämä rangaistus tulee olemaan.

Tätä miettiessämme, kuinka sanomattoman ihanalta kuulostavatkaan nämä jouluevankeliumin sanat: ”Älkää peljätkö, sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa... Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!” (Luuk. 2:10–11, 14)

Voiko enää suurempaa lahjaa toivoa? Jeesus syntyi ihmiseksi jotta hän voisi täyttää Jumalan lain meidän puolestamme ja jotta hän voisi ristillä kärsiä rangaistuksen meidän synneistämme. Jeesus syntyi ihmiseksi, jotta meidän ei tarvitsisi kärsiä sitä iankaikkista rangaistusta, jonka me olemme synneillämme ansainneet. Me olemme vapaat rangaistuksesta!

Tämä syntien anteeksiantamuksen lahja jaetaan meille Jumalan sanan, kasteen ja ehtoollisen välityksellä. Tämä joululahja ei ole siis sellainen, että saisimme sen vain jouluna, vaan itse asiassa saamme sen aina, kun olemme tekemisissä Jumalan sanan ja

sakramenttien kanssa! Joka kerta kun menemme jumalanpalvelukseen, me saamme tämän lahjan. Joka kerta kun luet tai kuulet Raamattua, sinä saat tämän lahjan. Jos todella tajuaisimme tämän, niin eikö meidän tulisi kaikesta sydämestämme rientää jumalanpalvelukseen ja Jumalan sanan äärelle ja lukea Raamattua kotonamme ja osallistua kotihartauksiin? Toki on niin, että vanha ihmisemme yleensä ”laimentaa” intoamme mennä jumalanpalvelukseen ja kuulla Jumalan sanaa. Sen tähden harvoin koemme sellaista riemua jumalanpalveluksesta ja Raamatun lukemisesta kuin meidän pitäisi.

Mutta nämäkin syntimme ja heikkoutemme saamme tunnustaa Jumalalle ja uskon kautta omistaa itsellemme anteeksiantamuksen Jumalan sanan lupauksen perusteella. Jeesuksen Kristuksen syntymän, elämän, kuoleman

ja ylösnousemuksen tähden meillä on rauha Jumalan kanssa ja kaikki syntimme ovat sovitettut. ”Kiitos Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan!” (2. Kor. 9:15)

*Kiitos sulle, Jeesuksemme, kallis Va-
pahtajamme,
kun sä tulit vieraaksemme, paras jou-
lulahjamme.*

*Tullessasi toit sä valon, lahjat rikkaat,
runsahat.
Autuuden ja anteeks’annon, kaikki
taivaan tavarat.*

*Anna, Jeesus, Henkes’ valon jälleen
loistaa sieluamme
sytytellä uskon palon. Siunaa, Jeesus,
joulumme.*

Dani Puolimatka

Lähimmäisrakkauden täyttämä elämä

Viime elokuun nuorten päivien teema oli ”palveltuina palvelemaan”. Tämä aihe on ajankohtainen myös nyt joulun alla. Onhan Jeesus paras esimerkki siitä, mitä on rakkauden täyttämä elämä! Hänen elämänsä ei pyörinyt hänen itsensä ympärillä, vaan meidän ympärillämme. Hän omisti koko elämänsä meidän pelastamisellemme. Evankeliumeista voit vielä lukea lukuisista rakkauden teoista, joita hän teki matkallaan ristille. Kun vertaat itseäsi Jeesukseen, mitä näet?

Ei ole vaikeaa huomata, että itsekkyyks on suuri ongelma tänä aikana. Jos avaat television, voit nähdä ihmisiä, jotka rakentuvat hulppeita huviloita ja pyrkivät samaan vain lisää rahaa. Näet musiikkiartisteja, jotka ympäröivät itsensä naisilla ja halventavat heitä käytöksellään. Näet ihmisiä, joiden maailmassa ei ole ketään muuta kuin he itse. Olisi kuitenkin virhe paheksua räikeitä ilmiöitä ja unohtaa oma syntisyysensä. Siksi oikea jouluun valmistautuminen on oman syntisyyden tutkimista. Eihän ilman syntiä ole mitään tarvetta seimen lapselle. Vasta syntimme tuntien me ymmärrämme, miten valtavasta ihmeestä ensimmäisessä joulussa on kyse! Kristuksen tähden me saamme valmistautua iloiten taas uuteen jouluun. Se julistaa meille Jumalan suurta rakkautta syntisiä kohtaan. Jumalan Poika ei rakkaudessaan voinut katsoa sitä, että me hukumme synteihimme, vaan tuli itse ihmiseksi ja teki kaiken tarvittavan meidän pelastukseksemme.

Vain Jeesuksen varassa me voimme rakastaa lähimmäistämme. Me emme pääse eroon itsekkyydestä ja vääristä motiiveistamme, mutta ne annetaan meille anteeksi Kristuksen tähden. Saamme keskittyä lähimmäisemme tarpeisiin ja miettiä, miten voisimme olla kirkastamassa hänelle Kristuksen rakkautta. Jumalan Poika on itse meissä vaikuttamassa tätä Jumalalle mieluista kuuliaisuutta. Näin lähimmäisemme voi saada lahjoista kalleimman, uskon lahjan ja iankaikkisen elämän Kristuksen tähden.

Mika Bergman

LAPSILLE

Aadamin lapset

Aadamilla ja Eevalla oli hyvin paljon lapsia, poikia ja tyttäriä. Eeva antoi heidän ensimmäiselle pojalleen nimen Kain. Sen on suomeksi "saatu omaisuus". Eeva näet sanoi: "Minä olen saanut miehen, Herran." Eeva luuli, että heidän poikansa oli Vapahtaja, Jumalan Poika, joka oli tuleva ihmiseksi, vaimon siemeneksi. Mutta ei, Kain ei ollut Vapahtaja.

Sitten Eeva sai vielä toisen pojan. Hänelle hän antoi nimen Aabel. Aabel tarkoittaa suomeksi myös sumua. Tiedätkö, mitä sumu on? Se on sellaista vaaleata, joka näyttää savulta, ja jonka tuuli puhalttaa pois. Eeva ymmärsi, ettei hän ollut nyt synnyttänyt Vapahtajaa.

Aadam ja Eeva opettivat lapsilleen evankeliumin ja uhrin. Se oli oikein. Kaikkien vanhempien tulee opettaa lapsilleen sana rakkaasta Vapahtajasta, joka on kuollut meidän edestämme.

Kun Kainista tuli iso, hän otti vaimokseen yhden sisaristaan. Se oli silloin oikein, sillä silloin ei ollut muuta mahdollisuutta. Rakas Jumala tahtoi silloin niin. Nyt rakas Jumala ei enää tahdo miehen ottavan sisartaan vaimokseen.

Kainista tuli peltomies eli maanviljelijä. Hän viljeli maata. Aabelista tuli lammaspaimen. Hän hoiti lampaita ja muuta karjaa.

Mutta Kain oli paha mies. Hän ei uskonut rakkaaseen Vapahtajaan, joka oli tuleva. Voi, miten monilla uskovilla vanhemmilla on tuhmia lapsia! Mutta Aabel oli hurskas ja vanhemmilleen mieluinen ja hän uskoi rakkaaseen Vapahtajaan.

Rukous

Rakas Vapahtaja, anna minulle Pyhä Henkesi, että kuuntelen halusta sinun sanaasi ja evankeliumia ja uskon sinuun, olen sinulle Vapahtajan kautta mieluinen ja tulen lopulta taivaalliseen paratiisiin. Aamen.

LAPSILLE

Ensimmäinen tappo

Eräänä päivänä sekä Kain että Aabel toimittivat uhrin. Kain uhraisi kiitosuhrin pellon hedelmistä. Hän ei tehnyt sitä kuitenkaan mielellään. Hän teki sen vain vanhempiensa takia, jotka sitä halusivat. Aabel uhraisi nuoren, lihavan karitsan ja ajatteli: Niin on kerran rakas Vapahtaja kuoleva meidän kurjien syntisten tähden.

Aabelin uhri oli Jumalalle mieleen. Kainin uhri ei ollut Jumalalle mieleen. Silloin Kain vihastui ja hänen kasvonsa synkistyivät veljeään kohtaan. Silloin Herra Jumala sanoi Kainille, miksi hän on niin vihainen ja miksi hänen kasvonsa ovat niin synkät. Jumala sanoi vielä Kainille, että jos hän olisi hurskas, Jumala mielihyvin haluaisi hänen uhrinsa, mutta jos hän ei olisi hurskas, synti väijyisi ovella ja saisi hänet valtaansa. Ja Jumala lisäsi: "Mutta hallitse sinä sitä." Tämän kaiken Jumala sanoi Kainille ehkä Aadamin kautta. Kain ei kuitenkaan välittänyt Jumalan sanasta. Hänen vihansa vain yltyi veljeään Aabelia kohtaan.

Kerran kun Kain ja Aabel olivat ulkona kedolla ja puhelivat keskenään, Kain karkasi veljensä Aabelin kimppuun ja löi hänet kuoliaaksi.

Rakas lapsi, usko sinä Jeesukseen, ole hurskas ja kiltti. Silloin olet Jumalan mieleen ja hän kuulee mielihyvin sinun rukoilevan. Mutta jos et usko etkä ole hurskas ja kiltti, silloin ilkeä synti väijyy ovella ja haluaa käydä kimppuusi. Rakas lapsi, älä tee sitä, mitä synti haluaa. Jos teet, et tiedä, mitä teet. Hallitse sinä syntiä. Se tarkoittaa: ole synnin valtiasta ja karkota se luotasi.

Rukous

Rakas Vapahtaja, kun synti tahtoo saattaa minut vihastumaan ja karata kimppuuni, jotta tekisin paha, niin anna minulle sanasi ja Pyhä Henkesi, että ajattelen sinua ja karkotan synnin luotani. Amen.

LAPSILLE

Paholainen kiusaa sinuakin

Viime lehdessä puhuimme siitä, kuinka paholainen kiusasi Jeesusta, mutta ei voinut vietellä häntä syntiin. Niinpä tuo paha henki tulee sinun luoksesi ja kiusaa sinua. Hän pyrkii houkuttelemaan sinut pois Vapahtajasi luota, ettet uskoisi häneen ja pääsisi taivaaseen, vaan joutuisit helvettiin. Näin kiusaaja tekee niin kauan kuin elämme.

Miten paholainen meitä kiusaa? Aivan samoin kuin hän kiusasi Jeesusta.

Miten sinä pysyt vahvana Herrassa Jeesuksessa ja uskossa häneen? Aivan samoin kuin Jeesus teki, niin että hän pysyi lujana Isässään. Mutta tiedä, että Herra Jeesus auttaa sinua pysymään hänessä lujana. Muuten häviäisit taistelun aivan kohta.

Nyt kerron sinulle, kuinka paholainen sinua kiusaa ja mitä sinun tulee tehdä.

Ensiksi. Jos sinua vaivaan jokin suuri hätä tai murhe, niin paholainen kuiskuttelee sydämellesi: "Luuletko olevasi rakas Jumalan lapsi? Jos Jumala olisi Isäsi, antaisiko hän sinun niin kärsiä? Olethan pyytänyt apua, mutta onko ahdinkosi poissa. Ei ole. Et ole lainkaan Jumalan rakas lapsi." Tämä on paholaisen puhetta.

Mitä sinun on nyt tehtävä? Tartu nopeasti Jumalan sanaan. Tähän: "Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta, äläkä menetä toivoasi, kun hän sinua nuhtelee; sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa." (Hebr. 12:5-6) Sitten voit laulaa esimerkiksi laulun "Mua Jeesus rakastaa, Raamattu sen ilmoittaa".

Toiseksi. Voi myös tapahtua, että paholainen kuiskuttelee sinulle tähän tapaan: "Jos olet Jumalan lapsi, silloin ihmisten pitää ajatella sinusta suuria. Tee siksi jotakin suurta, että ihmiset hämmästyvät. Olethan Jumalan lapsi, Jumala on sinua siinä auttava." Tämä on paholaisen petosta. Paholainen haluaa vietellä sinut ylipistymään ja luulemaan, että Jumala auttaa sinua siinä.

LAPSILLE

Mitä sinun pitää silloin tehdä, kun tällainen ajatus vaivaa sinua. Tartu nopeasti Jumalan sanaan: "Jokainen ylpeämielinen on Herralle kauhistus" (Sananl. 16:5). Ja tähän sanaan: "Minä riipun kiinni sinun todistuksissasi, Herra, älä anna minun joutua häpeään." (Ps. 119:31).

Kolmanneksi. Kuulet myös tällaisen kiusauksen: "Se, joka haluaa aina seurata tarkasti Jumalan sanaa, se ei menesty tässä maailmassa ja joutuu usein jopa suuriin vaikeuksiin. Tee niin kuin muutkin. Voit olla hurskas sunnuntaisin. Mutta viikolla työssäsi ja toimissasi, toimi juuri niin kuin maailmassa tulee toimia. Silloin sinusta tulee rikas ja onnellinen. Tämäkin on paholaisen kuiskuttelua.

Mitä sinun on silloin tehtävä? Juuri niin kuin Jeesus teki. Sano näin: "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja häntä ainoata palveleman.'"

Silloin paholainen jättää sinut joksikin aikaa ja Jumalan enkelit palvelevat sinua.

Rukous

Näin, rakas Vapahtajani, minä haluan tehdä. Mutta auta sinä minua niin tekemään. Aamen.

LAPSILLE

Johannes Kastaja selittää Suurelle neuvostolle, ettei hän ole Kristus

Joh. 1:19-28

Juutalaisten ylimpänä hallitsijana oli Rooman keisari. Hän oli asettanut heitä hallitsemaan maaherran ja neljännesruhtinaita. Muta juutalaiset saattoivat elää omien lakiensa mukaan ja pitää oman jumalanpalveluksensa. Sitä varten oli asetettu Suuri neuvosto. Siihen kuului 70 arvossa pidettyä miestä. Nyt tämä Neuvosto halusi tietää, mitä heidän pitäisi todella ajatella Johanneksesta, joka yhä saarnasi ja kastoi Jordan-virran itäpuolella. Sitä varten Neuvosto lähetti Johanneksen luo pappeja ja leviittoja, jotka olivat pesunkestäviä fariseuksia. He kysyivät Johannekselta: "Kuka olet?"

Olet jo kuullut, että kansa ajatteli Johanneksen olevan Kristus. Sen tähden Johannes vastasi lähetetyille: "Minä en ole Kristus."

Silloin he kysyivät: "Kuka sitten? Oletko Elias?"

Profeetta Malakia oli ennustanut, että Jumala lähettäisi Kristuksen edellä "suuren profeetta Eliaan" (Mal. 4:5). Silloin kansa ajatteli, että Elia tulisi taivaasta ja kulkisi Kristuksen edellä. Malakiaan ennustus tarkoittaa kuitenkin sitä, että Eliaan kaltainen profeetta kulkee Kristuksen edellä, ei sitä, että hän olisi profeetta Elia itse. Siksi Johannes vastasi: "Minä en ole Elia."

Sitten he kysyivät: "Oletko se profeetta?" Mooses oli ennustanut: "Sinun keskuudestasi, veljiesi joukosta, Herra, sinun Jumalasi, herättää sinulle profeetan, minun kaltaiseni; häntä kuulkaa" (5 Moos. 18:15). Sillä Mooses oli tarkoittanut Kristusta. Siksi Johannes vastasi tähänkin kysymykseen: "En ole."

Silloin he sanoivat hänelle: "Kuka olet, että voisimme antaa vastauksen niille, jotka meidät lähettivät? Mitä sanot itsestäsi?" Johannes vastasi: "Minä olen huutavan (=saarnaajan) ääni erämaassa: 'Tehkää tie tasaiseksi Herralle', niin kuin profeetta Esaias (Jesaja) on sanonut." Johannes siis selitti olevansa vain saarnaajan ääni, mutta se ääni, jonka on määrä kulkea Herran Kristuksen edellä ja valmistaa hänelle tietä, kuten oli ennustettu.

LAPSILLE

Silloin lähetetyt kysyivät: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus etkä Elias etkä se profeetta?" He ajattelivat: Jos et ole muuta kuin saarnaajan ääni, niin miksi kastat syntien anteeksiantamiseksi?

Johannes vastasi: "Minä kastan vedellä; mutta teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne. Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja jonka kengänpaulaa minä en ole arvoinen päästämään." Näin Johannes selitti, että Kristus on häntä paljon suurempi, kuten hän jo aikaisemmin oli sanonut.

K Kristus on syntisten Vapahtaja. Hän on se, joka varsinaisesti kastaa syntien anteeksiantamiseksi. Johannes vain valoi vettä. Hän oli palvelija ja edelläkävijä, joka saarnasi Kristuksesta ja kastoi hänen nimessään.

Kaikki oikeat saarnamiehet, jotka tulevat Kristuksen jälkeen, saarnaavat vain Kristuksesta ja kastavat hänen nimessään.

Rukous

Sen tähden, rakas Herra Jeesus Kristus, minä haluan katsoa vain sinuun, kuulla vain sinun sanaasi ja jättäytyä sinun kasteesi varaan ja luottaa yksin sinuun. Aamen.

Carl Manthey-Zorn, Lasset die Kindlein zu mir kommen, suom. toim. MS.

Jouluvalot

Syysillat ovat pimeitä, kun taivas on paksujen pilvien peitossa ja aurinko on mennyt mailleen, Siellä, minne katuvalojen loiste ei ulotu, on sysipimeää. Ilman taskulamppua ei voi edes pihapolulla kulkea. Vain tuuli viuhuu riepotelten viimeisiä puuhun jääneitä lehtiä ja piiskaa räntää vasten kasvoja. Pohjoisessa on kaamosaika, jolloin aurinko ei lainkaan nouse. Monet tahtoisivat paeta tätä synkkyyttä.

Monia, kuten minuakin, lohduttaa joulun odotus. Tämä pimeys antaa rauhaa valmistautua jouluun. Turha hälinä ja meno hiljenevät, kun luonto kääriytyy pimeyteen.

Pian saan sytyttää jouluvalot. Ulos pieneen puuhun laitan lamppuja, jotka säteilevät kuin pienet tähdet. Jos vielä tulisi lunta, tuo pikku puu olisi kuin joulukuusi ikään. Sisälle laitan kaikille ikkunoille sähkökynttilät ja jokainen ohikulkijakin tietää, että tuossa talossa odotetaan joulua.

Kauppakeskukset ovat täynnä monen kirjavia jouluvaloiksi tarkoitettuja härveleitä. Monet ovat räikeän värisiä ja toiset vilkkuvat, niin että silmissä vilisee. Kaupallisuus tahtoo viedä ihmisten ajatukset pois joulun oikeasta Valosta ja siitä suunnattomasta rauhasta, jonka Valomme, Kristus meille tuo.

Profeetan sanat nousevat mieleeni: ”Kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niille loistaa valkeus.” (Jes 8:22)

Mikään vuodenaikoihin ja luontoon liittyvä pimeys ei ole niin synkkää kuin hengellinen pimeys. Tiedotusvälineet pursuavat selostuksia sodista ja mellakoista. Julkeaa syntielämää esitellään normaalina. Samalla kun ihmiset ovat vapautuneet tekemään melkein mitä tahansa, syvä toivotomuus ja pelko ahdistavat. Kuitenkin synnin yössä ja kurjuudessa kulkeva ihmiskunta saa nähdä valkeuden. Profeetan sana on toteutunut. Todellinen maailman valo on tullut. Hän antaa meille vapauden synnistä ja kuoleman pelosta. Tämä valo loistaa meille jo seimeltä.

Jeesus sanoo: ”Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus.” (Joh. 8: 12) Tämä valo siunatkoon adventtiaikamme, joulumme ja koko elämämme.

Ja silti Sinä tulit

*ja silti sinä tulit
vaikka kuumin kyynelin
sinua vihasin*

*vaikka emme sinua odottaneet
emme tervetulleeksi toivottaneet
tänne tahtoneet*

*kaikki meidän murheemme
ovat sinun päälläsi
tosin sinun murheitasi
me emme tahtoneet kantaa*

*rakkaudettomuuteen rakkaus
kuolemaan elämä
epätoivoon usko
tyhjyyteen tarkoitus*

*kuka siis voisi sanoa
ettei Herra ole häntä rakastanut
ja omakseen tahtonut*

Antti Keisala

Lupauksen lapsia

*Et luvannut meille ruusutarhaa
 – vaan piikkikruunusi
 Et luvannut tuskista vapaata elämää
 – vaan kantaa kipumme
 Et luvannut ottaa pois synnin seurauksia
 – vaan kärsiä niiden rangaistuksen
 Et luvannut taata meille virheetöntä vaellusta
 – vaan antaa armon erehtyneelle
 Et luvannut silmin nähtävää valtakuntaa
 – vaan omaksemme sen, mikä ei vielä näy
 Et luvannut tähän maailmaan pysyvää onnea
 – onhan tämä maailma katoava –
 mutta sinun lupauksesi pysyvät*

*Ja sinä pysyt
 pieni lapsi, se luvattu
 Isän Poika,
 jonka kautta mekin olemme
 Lupauksen lapsia*

Nimim. Pisara

Julkilausuma

Avoliitto on miehen ja naisen välinen

Jumala asetti avioliiton miehen ja naisen välille jo Paratiisissa ennen syntiinlankeemusta. Se kuuluu siis yleiseen siveyslakiin, joka koskee kaikkia ihmisiä. Näin Jumalan sana, Pyhä Raamattu, ilmoittaa.

Kun Jumala loi ihmisen, hän loi heidät mieheksi ja naiseksi. Hän myös siunasi heidät. Tähän siunaukseen perustuu miehen ja naisen keskinäinen avioelämä. Sen vakiintuneena nimityksenä on avioliitto. Yhden miehen ja yhden naisen uskollinen ja lopunikäinen aviosuhde vastaa Jumalan luomistyön tarkoitusta.

Avioliiton eräs, vaikka ei suinkaan ainoa, tarkoitus on jälkeläisten saaminen, mikäli Jumala heitä suo. Tämäkin vahvistaa, että avioliitossa on kysymyksessä miehen ja naisen välinen suhde.

Jumalan sana todistaa selvästi, että kahden samaa sukupuolta olevan keskinäinen sukupuoliyhteys on Jumalan käskyn vastainen. Jumala on sen nimenomaisesti kieltänyt. Avioliiton käsitteen laajentaminen kahta samaa sukupuolta oleviin on Jumalan sanan ja kristillisen avioliittoetiikan vastainen asia, vastoin Jumalan tahtoa ja siis synti.

Jumalan sana myös vertaa aviopuolisoiden välistä suhdetta Kristuksen ja seurakunnan väliseen suhteeseen, jossa perustana on Kristuksen tuoma syntien anteeksiantamus. Miehen erityinen tehtävä on rakastaa vaimoaan niin kuin Kristus rakasti seurakuntaa. Vaimon asemaan kuuluu kunnioittava, rakastava alamaisuus mieheen nähden. Niin Raamattu opettaa (Ef. 5:1,33). Tässä tulee esille sukupuolten luomiseen perustuva erilaisuus. Tästäkin käy ilmi avioliiton luonne miehen ja naisen välisenä suhteena.

Kristityt, jotka ovat oppineet tuntemaan Jumalan armon, noudattavat mielellään Herransa tahtoa tässäkin asiassa.

Seurakuntamme torjuvat avioliiton käsitteen laajentamisen tarkoittamaan muuta kuin miehen ja naisen välistä suhdetta. Samoin torjumme Jumalan nimen väärinkäyttönä sen, että homoseksuaalisia suhteita siunattaisiin Jumalan sanalla ja rukouksella. Sen sijaan oikeana pidämme sitä, että seurakunnat rukoilevat miehen ja naisen välisten avioliittojen puolesta ja että aviopuolisot turvaavat Jumalaan ja luottavat siihen, että Jumala siunaa heitä heidän avioliitossaan.

Lahdessa 2.11. 2013

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko,
Johtokunta

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto euroina 2013

Aamoksen kirja, käännös ja selitys (M. Särelä)	2,50	Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (M. Luther)	6,00
Apostoli Paavalin Roomalaiskirjeen selitys (G. Stöckhardt)	30,00	Sovituksen Sana (R. Efraimson)	2000
Apostoli Pietarin ensimmäisen kirjeen selitys (G. Stöckhardt)	20,00	Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928-1968	
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00	(A. A. Uppala, M. Särelä)	1,00
Erilaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (A. A. Uppala)	1,00	Säännöt 2004 (STLK:n ja Tunn. Lut. Srk:en yhdyskuntajärjestyks)	3,00
Helmiä (E. Voima, O. Lappalainen)	4,00	Tekijänoikeudesta maailmaan - Taustaa 1. (K. Pälikkö, M. Särelä)	8,00
Herrani elää (R. Efraimson)	20,00	Kehitysoopin kulisseista - Taustaa 2. (K. Pälikkö)	1000
Iso katekismus, ven.-kiel. (M. Luther)	12,00	Alusta viimeiseen aikaan - Taustaa 3 "	12,-
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (M. Särelä)	0,50	Tieni johdata taivaaseen (V. Apponen)	8,00
Jeesus elää, runokirja (G. A. Aho)	5,00	Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (A. A. Uppala)	17,00
Jeesus on tosi Jumala (M. Särelä)	2,50	Tähän asti on Herra meitä auttanut,	
Katso Jumalan Karitsa (G. A. Aho)	5,00	STLK:n 50 -vuotisjuhlijulkaisu	3,50
Kirkko ja virka (C. F. W. Walther)	18,50	Täksi päiväksi (C. M. -Zorn)	2000
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (M. Särelä)	1,50	Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (G. A. Aho)	2,50
Kirkkokysymys (A. A. Uppala)	20,00	Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), ven.-kiel.	2500
Koetelkaa kaikki (toim. M. Särelä)	1,50	95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (M. Särelä)	1,00
Kolossan seurakunta (M. Särelä)	2,50		
Kristinoppi, (englannin-, latvian-, liettuan-, ruotsin-, suomen-, venäjän-, vironkielinen)	12,00		
Kristuksen kuuliaisuus (M. Särelä)	8,50		
Kristus meidän edestämme - Teesejä vanhurskauttamisesta (M. Särelä)	17,00	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	4900
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (M. Särelä)	3,50	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	4900
Kärsivälliset ahdistuksessa - Lohdutusta sairaille ja masentuneille	5,00	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	4900
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	4900
Lapsikaste on raamatullinen (M. Särelä)	5,00	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 32-50 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	4900
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen (M. Särelä)	8,00	Kirkkopostilla I, II, III ja Huonepostilla (M. Luther)	200,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, ven.-kiel.	32,00	Kirkon sananpalvelijan asettamisesta (M. Luther)	1000
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja ylherruudesta), ven.-kiel.	10,00	Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (R. Preus)	3,50
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00	Kristuksen ehtoollisesta, suuri tunnustus (M. Luther)	3500
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (A. A. Uppala)	1,00	Raamatun inspiraatio (R. Preus)	1450
Oikea näkyvä kirkko (C. F. W. Walther)	17,00	Uskon pyhä salaisuus (J. Gerhard)	3700
Paavali pakanain apostoli (T. Matikainen)	8,00	Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksin teologiassa (R. Preus)	5,00
Paikallisseurakunta (C. F. W. Walther)	17,00	Voimattomalle voimaa (G. A. Aho / L. Koskenniemi)	1000
Pyhän kasteen sakramentti (G. A. Aho)	0,50		
Raamattu opettaa (Brief Statement. - LCMS, suom. M. Särelä)	1,00		
Raamatua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto (LCMS, suomennos M. Särelä)	2,50		
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (S. H. Nafzger)	5,00		
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. M. Särelä)	0,50		
"Rauha teille!" Saamakirja osa 1 (M. Särelä)	15,00	LUTERILAINEN -lehti, vuosikerran tilaus ulkomaille 35,00, kotimaahan	2500
"Rauha teille!" Saamakirja osa 2 (M. Särelä)	15,00	Luterilainen -lehti, irtonumero (uusin nro maksullinen, vanhoja maksettua)	2,50
"Rauha teille!" Saamakirja osa 3 (M. Särelä)	15,00	Lähetystyöhön tarkoitettujen suurempien kirja-tilausten hinnasta voidaan neuvotella erikseen.	
"Rauha teille!" Saamakirja osa 4 (M. Särelä)	15,00	Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut	
Rukous joka päivälle	0,50		
Rukouskirja lapsille (T Matikainen)	20,00		
Saarnavirka on Kristuksen käsky (M. Särelä)	17,00		
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (M. Särelä)	6,00		
Sana on elämän lähde, venäjänkielinen (M. Särelä)	8,00		

Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa. Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoj Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!" Ja kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisillensa: "Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti." Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Ja kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta. Ja kaikki, jotka sen kuulsivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat. Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessään. (Luuk.2:6-19)

Kuulumisia ja tapahtumia

Poisnukkuneita

Sen lisäksi, että olemme saaneet suruviestejä omien uskollisten rakkaitten jäsentemme poistumisesta kuoleman kautta keskuudestamme, olemme netistä lukeneet, että kahden meille läheisen henkilön ajallinen elämä on päättynyt.

Toinen heistä on emeritusprofessori *Heikki Koskenniemi* (1919–2013). Hän oli merkittävä filologi, kreikan ja latinan eksperti sekä suomentaja. Hän on kääntänyt suomeksi mm. C.F. W. Waltherin Laki ja evankeliumi teoksen sekä Franz Pieperin Kristillisen Dogmatiikan lyhennetyt laitokset, Lutherin Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitykset, Apostoliset Isät, Augustinusta ym. Heikki Koskenniemen merkitys kääntäjänä korostuu erityisesti suomalaisen teologisen terminologian kehittäjänä. Hänen oma pikku kirjansensa Vedenjakajalla naispappeuskysymyksessä tulee olemaan kauan tutkittu ja käytetty puheenvuoro asiaan, joka ei vanhene.

Jo varhain Heikki Koskenniemi esitti minulle kirjallisten tuotteittenme vaihtoa. Niin toimimmekin. Hän halusi saada saarnakirjani neljännenkin osan, kun sen toimittaminen hänelle oli viivästynyt.

Heikki Koskenniemi oli tunnustuksellisen seurakunnallisuuden kannalla. Hän mm. kehotti minua pysymään STLK:ssa – vaikka en muuta ajatellutkaan – lausuen, että kansankirkossa ei ole enää kysymys siitä, että se palaisi

totuuteen, vaan että heillä siellä on taitelu vain siitä, jos jotenkin voisivat säilyttää vielä sitä, mikä siellä on oikeata. Kansankirkon naispappeuspäätöksen aikaan hän kirjoitti minulle, ettei hän voi joidenkin esteiden tähden tulla kirkkoomme. Mitä ne esteet olivat, sitä hän ei sanonut. Välillämme varmaan oli joitakin opillisia eroja, mutta niitä hän ei koskaan ottanut esille. Nuorempana hän ilmeisesti toivoi, että kansankirkosta irtoaisi jokin lohkeama, mutta elämän realismi opetti toista. Hyvistä kirjoista hän jo paljon kokeneena lausui, että ne ovat tehneet tehtävänsä, jos löytyy yksikin, joka osaa niitä käyttää. Viimeistä Kirkkoraamattu-käännöstä, jonka käännöskomiteassa hän itse oli, hän piti käyttökelvottomana.

Toinen poisnukkunut on *Vadim Mushtak* (1947–2013). Hän käänsi saksasta ja osaksi latinasta venäjäksi Luterilaiset tunnustuskirjat (paitsi Lutherin katekismuksia) sekä kotihartauskirjan C.F.W. Waltherin Tägliche Hausandacht, jota käännöstä emme ole vielä ehtineet julkaista. Siinä on hartaus vuoden joka päivälle kirkkovuoden järjestyksessä. Mushtak käänsi siinä olevat virrenvärssytkin runoasuun ja melodiaan sopiviksi. Hän oli radiofyysikko. Hän osasi hyvin paitsi venäjää, ainakin saksaa, puolaa, hollantia, englantia ja ties mitä. Hän teki pääasiallisen elämäntyönsä Leningrad/Pietarissa ja muutti sieltä Yhdysvaltoihin, jossa

hän kuoli auto-onnettomuudessa syyskuussa vastaan tulleen auton kääntyttyä hänen autoaan päin omalta kaistaltaan keltaisten viivojen yli. Hän sanoi minua tarkka-ampujaksi, kun tarkistin hänen käännöksiään ja kiinnitin huomiota kohtiin, jotka hän oli havainnut vaikeiksi. Hänen viimeinen käännöstyönsä, Waltherin hartauskirja, inspiroi häntä erityisesti sisältönsä vuoksi. Vadim Mushtak oli hieno, sivistynyt mies, jonka kanssa oli suurenmoista tehdä yhteistyötä.

Opin yksimielisyys

Keskinäisissä oppikeskusteluissa 18.10.2013 STLK:n ja Luterilaisen Ristin Seurakunnan edustajat ovat todenneet opillisen yksimielisyyden. Tämä asia tulee aikanaan kummankin kirkon todettavaksi päättävissä elimissä, jonka jälkeen voimme edetä yhteisten käytännön asioiden järjestämisessä. Olemme tästä Jumalalle suuresti kiitollisia.

Julkilausuma

Toisaalla lehdessämme on viime kirkkokunnankokouksessa johtokunnalle laadittavaksi antama julkilausuma Avioliitto on miehen ja naisen välinen. Se on toimitettu STT:lle ja lehdistölle. Pyydämme toimitukselle havaintoja siitä, missä se on julkaistu.

Vikaarinimityksiä

Helsingin seurakunta on nimenyt teologian opiskelijat *Mika Bergmanin* ja *Vesa Hautalan* vikaareiksi 20.10.2013. Se kuuluu kirkkomme opiskeluohjelmaan ja tapahtuu opintovalvojan ja seurakunnan pastorin

ohjauksessa. Sen pituus on noin yksi vuosi. Tällainen harjoittelukausi edeltää kutsumiskelpoiseksi toteamista, kutsumista ja ordinaatiota.

Uusia teologeja

Sitten viime numeromme on kirkkomme liittynyt kaksi uutta teologia. Heistä toinen on teol. maist. *Dani Puolimatka*, joka on jo ehditty hyväksyä kirkkomme teologiseen opinto-ohjelmaan. Toinen on *Markus Mäkinen-Taina*, pian teologian maisterin todistuksen Helsingin yliopistosta käteensä saava. Olemme yhtäkkiä tilanteessa, jossa meillä on seitsemän teologia pienessä kirkossamme. Näemme siinä erityisesti kaksi asiaa. Jumala osoittaa suurta rakkautta meitä kohtaan, kun hän antaa meille koettelemusten jälkeen lisää sielunhoitajia ja työntekijöitä. Työstähän ei ole puutetta. Toinen seikka viittaa siihen, että Jumalan siunaus ei varmastikaan rajoitu tähän, vaan hän tulee uskomaan hoitoomme myös lisää sieluja enentyvässä määrin. Miten työ tullaan seurakunnissa ja kirkkokunnassa järjestämään ja mikä kunkin teologin paikka ja työala tulee olemaan, on lähivuosien suuria haasteita. Jumala sen johtakoon armollisen tahtonsa mukaan ja säilyttäköön meidän sydämeistämme uskollisina sanalleen ja tunnustukselle.

Igbon kielinen kristinoppi

Olemme saaneet iloita siitä, että igbon kielelle käännetty kristinoppimme on vaikeuksien jälkeen päässyt perille Imo-heimon keskuuteen Nigeriassa.

Markku Särelä

Tässä numerossa

Toimitus pyytää saada toivottua kaikille lukijoilleen joulurauhaa ja sinunutta uutta armon vuotta 2014 tämän joulunumeron myötä.

Joulu on perinteisenä juhlan muistoinen hyvin monitahoinen. Olemme tässä numerossa keskittyneet olennaisiin asioihin joulun hengellisen merkityksen kannalta. Onhan Jumalan Pojan ihmiseksi tulo suuri juhla, joten hänen täytyy olla juhlamme keskuksena. Teemamme on lupaus ja täyttymys. Monet artikkeleista kertovat siitä, että Jeesuksen syntymä perustui Jumalan antamaan Messias-lupaukseen, joka historian aikana toistui tavan takaa profeettojen toimesta vuosituhanten aikana ja joka elettiin todeksi Jumalan kansan vaiheissa sen jumalanpalveluselämässä.

Me Uuden Liiton kristityt elämme täyttymyksen aikaa ja iloitsemme evankeliumista. Mekin elämme odotuksessa, sillä taivastoivomme ei ole vielä täyttynyt. Odotamme jännityksellä kirkkauden maailman ilmestymistä ja Kristuksen rakastavien kasvojen katselemista. Silloin pääsemme taivaalliselle hääaterialle, josta jouluateriamme voi olla vain heikko kuva.

Tässä numerossa meillä on myös kaksi uutta kirjoittajaa. Teol. maist. Dani Puolimatka on uusi teologian opiskelijamme. Antti Keisalan nykytyylinen runo vie syvälle joulun tapahtumaan. Mitä enemmän meillä on kirjoittajia, sitä monipuolisempi lehti voi syntyä. Toivomme, että lehti löytää uusia tilaajia ja lukijoita, joille luterilainen usko ja oppi on luovuttamattoman kallis.

Pyydän kiinnittämään huomiotanne julkilausumaan Avioliitto on miehen ja naisen välinen. Asia on ajankohtainen ja merkitykseltään suuri. Meidän saattaa olla vaikea kuvitella, mihin maailma nykyinen ajautuu. Mutta en liene kovin paljon väärässä, jos sanon, että jo kymmenessä vuodessa se tulee kokemaan suuria muutoksia, jotka koskevat sekä yhteiskuntaa että kirkkoja. Rukoilemme, että Jumala säilyttäisi meidät uskollisina Jumalan sanalle ja luterilaiselle tunnustukselle ja että hän lyhentäisi nämä ajat, että kestäisimme.

Kimmo Pälikön paljonpuhuvat kansikuva, kuvitus ja taitto elävöittävät jälleen lehteämme, kuten jo niin kauan.

"Sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä." (Matt. 1:21)

Toimittaja

Lapsille, pyhäkoulun pitäjille ja nuorille netistä

www.luterilainen.com/joulukalenteri

www.luterilainen.com/advkalenteri

www.pyhäkoulu.fi

Joululeiri lapsille ja nuorille

28.12. klo 12.30 – 31.12. päättyen päiväruokailuun

Teema: *Uskon joulu*

Ilmoittautumiset 15.12. mennessä Vesa Hautalalle puh. 040-844 5368
tai sähköpostilla vesa.hautala@helsinki.fi

Ruokailut 8:15, 12:30, 15:00, 17:30 ja 20:00

la 28.12.

12:30 Saapuminen ja ruokailu
13:45 Avaus
15:00 Nuorten tunti / Ohjaajien tunti
18:30 Joululauluja
19:20 Iltahartaus ja iltaohjelma
20:30 Ohjelmaa nuorille

su 29.12.

9:30 Aamurukous
11:00 Ehtoollisjumalanpalvelus
16:30 Nuorten tunti / Ohjaajien tunti
18:30 Nuorten tunti / Ohjaajien tunti
19:20 Iltahartaus ja iltaohjelma
20:30 Ohjelmaa nuorille

ma 30.12.

9:00 Aamuhartaus
9:45 Nuorten tunti / Ohjaajien tunti
10:30 Nuorten tunti
12:00 Joululauluja
16:30 Nuorten tunti / Ohjaajien tunti
19:20 Iltahartaus ja iltaohjelma
20:30 Ohjelmaa nuorille

ti 31.12.

9:00 Aamuhartaus
9:45 Nuorten tunti / Ohjaajien tunti
11:00 Joululauluja ja päätöshartaus
12:30 Ruokailu ja paluu koteihin

Poisnukkuneet

Jumala on armossaan nähnyt hyväksi kutsua luokseen seuraavat seurakuntiemme jäsenet:

- *Hilja Katri Lahti*, 88 v. Karstulasta
- *Eino Juvonen*, 88 v. Perniöstä
- *Eeva Lyyli Pirkola*, 92 v. Helsingistä.

"Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääterialle!" (Ilm. 19:9)

Radio

Iltahartaus radiossa ti.26. 11.2013 klo 18.50. Mika Bergman.

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1. *Jumalanpalvelukset* joka sunnuntai klo 11. HPE 1.12., 19.1. ja 9.2. Poikkeus: Ei jumalanpalvelusta 29.12. *Joulujuhla* 1.12. alkaen ehtoollisenvietolla klo 11. *Joulukirkko* (HPE) ke 25.12. klo 16. *Raamattutunti* Habakukin kirjasta torstaisin klo 19 19.12. asti ja alkaen 9.1. *Nuorten ja nuorten aikuisten ilta* la 23.11., 7.12., 21.12., 11.1., 25.1., 8.2. ja 22.2. klo 18. *Pyhäkoulu* 24.11., 8.12., 15.12., 22.12., 5.1., 12.1., 26.1., 2.2., 16.2. ja 23.2. klo 10. Pyhäkoulu myös joulujuhlan yhteydessä 1.12.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22. *Jumalanpalvelus* (HPE) su 8.12., 12.1. ja 16.2. klo 14.

Joensuu/Kontiolahti. *Jumalanpalvelus* (HPE) ke 13.11., 4.12., 15.1. ja 12.2. klo 18.

Kokkola. *Jumalanpalvelus* (HPE) to 12.12., pe 17.1. ja 14.2. klo 18.30

Kuusankoski. Kokoonnutaan kodeissa sopimuksen mukaan.

Kyyjärvi. *Jumalanpalvelus* (HPE) to 12.12., pe 17.1. ja 14.2. klo 14.

Lahti, Rajakatu 7. *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 10. HPE 24.11., 8.12., 22.12., 5.1., 12.1., 26.1., 2.2., 16.2. ja 23.2. Poikkeus: Ei jumalanpalvelusta 29.12. *Jouluaaton hartaus* ti 24.12. klo 15. *Joulukirkko* ke 25.12. klo 10. *Uuden vuodenpäivän jumalanpalvelus* ke 1.1. klo 10 (HPE) *Raamattutunti* ke 20.11., 11.12., 8.1., 22.1., 5.2. ja 19.2. klo 15.

Pori, Marttala, Valtakatu 7. *Jumalanpalvelus* (HPE) la 14.12., 18.1. ja 15.2. klo 17.

Siitamaaja. *Joulukirkko* ke 25.12. klo 12. *Joululeiri lapsille ja nuorille* 28.–31.12. *Jumalanpalvelus* 29.12. klo 11. Katso myös Tampere.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A. *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 14. HPE 24.11., 15.12. (klo 13), 26.1. ja 23.2. Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 29.12. *Joulujuhla* alkaen ehtoollisenvietolla su 15.12. klo 13.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12. *Jumalanpalvelus* (HPE) su 17.11. ja su 8.12. klo 18 sekä la 25.1. klo 15 ja 22.2. klo 15.

Tyrnävä. *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 13.12. klo 15.30.

Vaasa, Marttala, Kirjastonkuja. *Jumalanpalvelus* (HPE) la 14.12., 18.1. ja 15.2. klo 11.

Muulla pyyntöjen ja sopimuksen mukaan.

Kaikki sydämellisesti tervetulleita!

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 040-7567659,
Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
Pastori Edward Brockwell,
Työppäläntie 8 C 19, JYVÄSKYLÄ.
Puh. 050-4331100 ja sähköposti
ebrockwe@gmail.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisällys:	
Uuden Testamentin sanoma on ammennettu	
Vanhasta Testamentista Martti Luther.....	250
Miten löydän oikean joulun, MS.....	251
Ensimmäinen evankeliumi on lupaus pelastuksesta langenneille, MB.....	252
Aabrahamin vanhurskauttava usko, DP.....	253
Tähti Jaakobista, KN.....	255
Tähti oli tietäjille annettu näky, MS.....	256
Joosef - Jeesuksen esikuva, VH.....	257
Viisaus Sananlaskujen kirjan 8. luvussa, MS.....	258
Profeetta Jesaja näki Jeesuksen syntymään liittyviä tapahtumia, MS.....	260
Profeetta Miika ennusti Messiaan syntymäpaikan - todiste	
Raamatun paikkansapitävyydestä, DP.....	262
"Herra, meidän vanhurskautemme" - Jeremian ennustus, MB.....	263
Neitsyt Marian ilo, jonka Messias -uutinen hänelle tuotti, VH.....	264
Joosefin, Jeesuksen kasvatusisän, usko, MB.....	266
Sakariaan usko, MS.....	267
Elisabetin usko, VH.....	268
Paimenten usko, KN.....	270
Paimenten usko ja meidän uskomme, EB.....	272
Jumalan Pojan ihmiseksi tulon tarkoitus ja merkitys, KN.....	274
Herodeksen "usko", DP.....	276
Israelin kansa odotti Messiasista, MB.....	278
Paras joululahjamme (Nuoret),DP.....	279
Lähimmäisrakkauden täyttämä elämä (Nuoret), MB.....	281
Lapsille, CMZ.....	282-287
Joulupalot, Mummi.....	288
Ja silti Sinä tulit, AK.....	289
Lupauksen lapsia, Pisara.....	290
Julkilausuma - STLK.....	291
Luuk.2: 6-15.....	293
Kuulumisia ja tapahtumia, MS.....	294
Tässä numerossa, toimitus.....	296
Toimintatietoja.....	297-299
Kansi: Tähti Jaakobista, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen -lehti : FI15 8000 1700 3033 09
Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. 2) Tilit/ kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2013: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Päätoimittaja: Markku Särelä, Siitamaja 36, 35300 ORIVESI
puh. 040-5200579. Sähköposti markku.sarela@kolumbus.fi
Taitto, kuvat: Kimmo Pälikkö.
Tilaukset, osoitteenmuutokset yms. pyydetään lähettämään joko tavallisena postina tai sähköpostina os.: Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo. Sähköposti: leena.sarela@luukku.com. Jos se ei ole mahdollista, niin muutokset voi antaa puhelimitse päätoimittajalle.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille numero: FI15 8000 1700 3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com